

Abonamente

Incep la 1 și 15 ale fie-cărei luni și se plătesc înainte: Un an în tară 30 lei; în străinătate 50 lei...

Numărul 10 bani

În străinătate 15 bani

Redacția

PASAGIUL BĂNCEI NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŪ

Administrația

PASAGIUL BĂNCEI NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Șase pagini la fie-care ediție

TOASTUL DE LA SINAI

Am avut dreptate să fiu surprins de pretinsul toast ridicat de către regele Carol la Sinaia. Precum am arătat în numărul de Duminică, textul publicat în ziarul de Vineri, în special textul din „L'Independance Roumaine” cuprindea o frază ultimatoare prin contradicțiile ce exprima.

Am spus numai de cât că acea frază n'a putut fi rostită, sau, dacă nu ne aflăm în fața unei mistificări, de sigur cuvintele regelui constituiesc un rebus.

A doua zi Monitorul Oficial a publicat textul autentic, dar un text în armonie cu realitatea evenimentelor și a sentimentelor țării, în care nu găsim niciărei rîndurile care ne-au minunat atîta.

În adevăr, regele a spus:

„Cu o vie satisfacățiune saluț în alea voastră regală pe al doilea principe al Bulgariei care vine să ne viziteze.”

„Sînt fericit de această plăcută ocaziune pentru a asigura pe alea voastră regală că îmi sînt de prețioase bunele raporturi cu Bulgaria și că noi dorim să stringem legăturile de amicitie care unesc de mult timp ambele noastre țări, și care au fost consacrate prin armata mea pe cîmpia de rezel dintre Dunăre și Balcani.”

Textul acesta îl înțelegem și noi fiindcă cuprinde ceva înțeles.

Cînd regele ar fi afirmat că recentele evenimente din Orient au strîns încă și mai mult legăturile dintre Bulgaria și România, evident că realitatea ar fi fost sacrificată în interesul oare-cărui combinațiuni politice pe care în zadar ne-am sili să le pătrundem; dar cînd regele spune prințul Ferdinand că „legăturile de amicitie, care unesc de mult timp ambele popoare, au fost consacrate de către armata romînă pe cîmpurile Bulgariei”, aceasta este riguros exact.

Noi am dori că bunele relațiuni de vecinătate să fie reluate cu Bulgaria, noi am dori ca să rămînem în cele mai strîns legături de prietenie cu toate micile popoare din Orient, însă evidența ne dovedește că vremea frăției dintre Romîni și Bulgari a trecut.

Sămînța discordiei semănată la Sofia și alimentată prin intrigă nordice, a căzut pe pămînt mînos; Bulgaria din Dobrogea au fost apășiți, Bulgaria din principatul li s'au deschis poște și orizonturi nouă despre Dobrogea. Dacă Bulgaria nu și manifestă încă și mai expresiv vrăjmășia este fiindcă se simt mai slabi de cît Romîni; dar în ziua în care îndemnul din afară îi va autoriza să creadă în superioritatea lor, atunci ciocnirea cu Romîni va deveni inevitabilă.

Trebuie să înțelegem că dușmanul nostru este numai slavul, că pericolul pentru noi nu poate veni de cît de la Nord, că, de aci înainte, ne va trebui o rară dibăcie politică pentru a ne a-

păra de la Prut și de la Dunăre fără a deveni vasali de partea Carpaților.

Adevărul acesta a pătruns mai de mult pe regele Carol și de aceea în toastul ridicat la Sinaia a vorbit numai de bunele relațiuni ale trecutului, amintind în același timp că poporul bulgar își datorește, în mare parte, libertatea poporului romîn.

Acesta a fost punctul cel mai important al cuvîntărilor regale, dar tocmai acest punct n'a voit cu nici un preț să răspundă prințul Ferdinand.

Cuvintele regelui nostru au fost o aluziune destul de accentuată la ingratițudinea actuală a micului popor de peste Dunăre, mai corect, a celor care conduc astăzi poporul bulgar. A înțeles sau n'a înțeles prințul de Coburg această aluziune, destul este că dînsul a rostit numai citeva fraze banale, dictate de o etichetă convențională, dar fără legăturii cu sentimentul ambelor popoare vecine.

De și la plecarea prințului, regele Carol și prințul Ferdinand s'au sărutat de două ori, sîntem încredințați că prietenie romîno-bulgară încă nu există.

Const. C. Bacalbașa.

SATIRA POLITICĂ

Din Rusciuk

Presă romînă, fidelă hotărîrii luate de a nu oferi publicului de cît numai știri autentice și culesse la fața locului, a trecut Dunărea la Rusciuk.

Prezența la Rusciuk a tinerilor reprezentanți ai ziarului: Epoca, Drapelul și Adevărul a umplut de bucurie inimă vechilor posesori ai legendarului oraș, iar birjarul, mai toți Turci de origine, au tras în trăsuri, de colo pînă colo, pe bravii noștri conțraști.

Intors în Capitală după ce au întors spațele Rusciukului, reprezentanții celor trei gazete au oferit directorilor tot felul de trofee precum: o pielo bulgărească carbonizată, un tub de cartuș și alte potoace de oală morți.

Trebuie să recunoaștem însă, că trofeul Epocii este cel mai însemnat, dar cu el nu se poate mîndri trimisul său special. Acest trofeu a fost adus de către un domn căpitan, și el consta în pîlea mîinii unui lucrător decedat.

Pîlea a fost dată Epocii ca s'o expune vre-o trei zile în vitrină și după aceea s'o dea îndărăt D-lui căpitan.

Trebuie să tăcere numele bravului militar.

Vax.

CANOVAS

Am dat în numărul nostru de ieri biografia primului ministru al Spaniei. Dăm în numărul de astăzi portretul acestui bărbat de stat, care, ori-ce am crede despre părțile lui, a fost o fire sinceră și dreaptă. Sinceritatea și-a plătit-o cu viața, căci reacționarii săi l-au atins dîmnia anarhiștilor.

Inst.

Primăria și pîinea

Din toate pîțele europene sosește stîrea că pîțul grîului a început să scadă într-un mod simțitor. Numai pîinea își menține prețul urcat.

Cînd acum o lună s'a permis brutarilor urcarea prețului pîinei, primăria declara că nu poate face nimic din pricina scumpetei grîului. Iată că acest motiv cade și ar trebui să aibă ca urmare și scăderea prețului pîinei. Totuși pîinea a rămas tot scumpă, ba brutarii vor acum să mai urce

prețul și nimeni nu se gîndește a lua măsuri pentru a sili pe brutarii să vie la pîțul dîn trecut.

Mai mult încă, primăria, în loc să să cumpere acum grîu și să se pregătească pentru orice eventualitate, neglijează cu totul această chestiune lăsînd pe brutarii să speculeze publicul după gustul lor.

Purtarea primăriei este mai mult de cît condamnabilă, și face să se creadă că chestia pîinei este o chestie a bandei negre de la primărie, care profitînd de un moment de criză a cădat să încaseze sume groase, lăsînd pe brutarii să se îmbogățească pe spinarea calcilor.

Primarul Capitalei nu va putea scăpa de această hînuială de cît lînd imediat măsuri necesare pentru eflînirea pîinei. Ori-ce întîrziere ne va întîrzi în credință că brutarii lucrează de conveniență cu acei cari sînt puși ca să apere interesele populațiunii.

Mihnea.

ACTUALITAȚI

Artistul Mateescu

Acum o săptămîna a murit în Capitală, după o lungă suferință finarul artistului Mateescu, care se făcuse remarcat pe scena teatrului Național. Mateescu s'a născut la 1869 și după sfîrșirea liceului în instituția D-lui Velcescu a intrat în conservatoriu în anul 1886 de unde a ieșit în 1889 cînd a debutat pe scena teatrului Național. Boala, cruda boala, phthisis, nu l'a lăsat însă să și dea mîna talentului său. Mateescu moare în vîrsta de 28 de ani și lăsa un gol în lumea noastră artistică alături de strădaci în talente.

Asasinarea lui Canovas

Atitudinea lui Canovas — Anarhismul în Spania. — Asasinarea. — Politia și asasinatul.

De mai mult timp ne sosează din ambele regiuni ale peninsulei Iberice știri foarte îngrijitoare. Opoziția și partidele republicane deveneau tot mai violente în cererile lor, iar guvernul, care orb, cum stă în genere acesta, oare deșin puterea, răspundea prin discursuri reacționare ce întorceau în violență cuvîntările revoluționare, și răspundea încă prin mări polițienești menite să întărească spîritele, în loc să le liniștească.

În Spania mai ales nemulțumirile erau mari în ultimul timp. Și aceasta nu numai printre anarhiștii care sînt foarte numeroși în acea țară meridională, dar chiar și printre oamenii cumpătați și cari nu se bagă în luptele politice. Așa în ultimul timp, proiectul de reformă a finanțelor a produs o adîncă nemulțumire printre omercanții, nemulțumire care s'a manifestat chiar prin revoluțiuni de stradă.

Ast-fel de încordări de spirite sînt tocmai mediul cel mai favorabil, în care se dezvoltă acei fanatici maniaci, cari își pun în cap ideea că ei sînt menii să răzbuie mulțimea asuprișă, și cari devin cu acest chip asasin.

Spania a fost în tot-dea-una țara anarhiștilor. Niciărei agitațiunii ruseului Bakunin n'a avut atîta răsunet ca în Spania. Și dacă lovitură de stat, revoluțiunea încercată de Bakuniștii peninsulari a stabilit republica spaniolă n'a reușit, apoi nu mai puțin tradițiile și prejudițiile revoluționare s'au transmis și perpetuat pînă astăzi printre lucrătorii manuali și intelectuali ai Spaniei.

Aceste tradiții și prejudiții ale revoluțiilor singeroase sînt așa de adînc înrădăcinate în inima poporului spaniol, în cît o toată evoluția economică și politică a țării, cu toată munca energică a lui Iglesias și a colegilor săi, socialismul marxist, acela care nu admite mijloacele violente, nu a putut cîștiga de cît foarte puțină aderență.

În asemenea ocaziuni, bărbatul de stat al Spaniei sînt tot-dea-una pregătiți pentru a întîmpina un atac îndreptat contra vieții lor. Și sancționarea lui Canovas va produce poate mai multă mișcare și senzație — omenește vorbind — în altă parte, de cît în însăși Spania. În schimb, politica spaniolă va avea un nou pretext pentru a mai înasprî regimul teroarei. Sub cuvînt că trebuie să se paralizeze acțiunea anarhiștilor, sute de oameni vor fi arestați și schin-

giiți prin închisori, pentru ca după aceea, să urmeze o revoluțiune, oare nu se poate sîrși de cît o răsturnarea actualului ordin de stat. Va urma: sau republica, sau monarhia absolută și zdrobirea totală a poporului spaniol.

Gal.

S'a abunat

Ce nas teribil are opinia publică! De îndată ce vede că cine-va din teribil opozant a mai slăbit-o, „o moaie” începe să devie grav și cu minte, imediat ea și spune că s'a uns și-a dat coatele cu guvernul, s'a abunat, cum zic mahalagiile de avocați necinștii.

De o bucată de timp eminentul bărbat Em. Gr. Lahovary, directorul ziarului francez „L'Independance Roumaine” avea simptome îngrijitoare. Din anti-dinastic cum era la 1886—1888 a devenit palatist fervent și reacționar. Într-o serie de ficțiuni s'a apucat să ne preconizeze reînțocirea la monarhia absolutistă. D. Sturdza și el a căzut în bunele grații ale ziarului francez, iar opozițiunea este pusă la rezon, ca fiind prea violentă, prea netolerantă. Presa de asemenea și-a căpătat mica sa lecțiune. Între două ploconell la adresa regelui, ziarul cu clopoțel la casă (nu la mașină) tîmnia pe D. Hallier și lua apărarea D-lui Nacu, iar în chestiunea macedonească avea soluțiunea D-lor Sturdza și Mărgărit.

S'a abunat, miroase rău, zicea lumea și noi ne întrebam în ce stă această dare de coate cu ignobilul? Am așteptat, am așteptat, pînă ni s'a descoperit și acest secret:

D. Lahovary (Em. Gr.) este candidatul la postul de consul general la Paris.

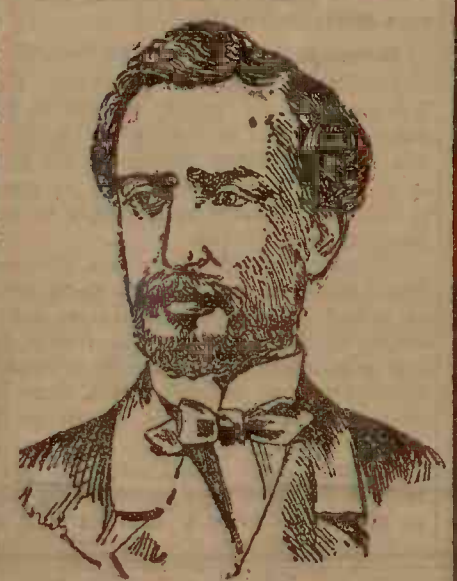
Acum se explică totul. De unde ese fum, trebuie să fie foc, și fumul guvernamental al ilustrului bărbat se datorește unui foc consular, cu toate avantajile sale.

De acum înainte directorul ziarului francez — cu ziar cu tot, trebuie considerat ca mort. — Opinia publică a aflat secretul și cum clientul nu mai are încrederea în aparătorul care, crede el, că s'a abunat cu adversarul, tot așa și la toate ficțiunile constituțional, publicul ride și exclamă:

— Lăsați-l în pace. S'a abunat!

Sfinx.

SAGAȘTA

Dăm aci și portretul șefului partidului liberal. O doșegă ne anunță că Sagașta a oferit serviciile sale regiunii. În condițiunile actuale, el este omul destinat să ia puterea. A avut în Canovas un aprig, dar și demn adversar.

Grat.

NETOLERANȚA

În Focșani și Odobești s'au întîmplat lucruri regretabile. Societatea rezerviștilor israeliți ținea un congres anual în capitala Putnei. Elevii din liceii și cîțiva anti-semiți din localitate au provocat scandal, scandalul a degenerat apoi în bătăle regulate așa că ședințele congresului nu s'au putut ține. Evreii, vîzînd că sînt împiedicați, au plecat la Odobești, unde aceleași scene triste s'au petrecut, bătăle pe stradă și zădărnicele intruniri.

Ocea ce este și mai trist e faptul că poliția atît din Focșani cît și cea din Odobești a stat impasibilă și n'a împiedicat scandalul, protegînd o intrunire pacinică.

E regretabil că tineretul romîn s'a datat la aceste acte de netoleranță, cari vor fi exploatare în dauna țării și a renumelui ei de țară liberală.

E admisibil ca un orator prea înflăcătat să fi spus cuvinte nepotrivite. Evreii însă în sala închiriată de ei erau la dîngii același, ținea congresul și acelu cari voia să combată credințele, și vorbele zise în ședințele congresului n'aveau de cît să se adreseze presei ori să facă o intrunire publică. Cîte lucruri nu se spun la intrunirile opoziționale despre guvern și cîte despoze membrii opoziției în intrunirile po-

Anunțuri

Se primesc direct la Administrația ziarului Linia pagina IV-a lei 0.50 bani III-a „ 2. „ II-a „ 2. „

Numărul 10 bani

Un număr vechi 20 bani

RUSCIUK

Situația. — Orașul. — Caracterul orașului. — Clădiri. — Garnizoana.

„Adevărul” m'a înscărcinat să mă duc la Rusciuk pentru a culege la fața locului informațiuni asupra îngrozitoarelor catastrofe, despre care cetitorii au fost deja puși în cunoștință.

Ajuns la Giurgiu la ora 10 și jumătate, m'am urcat într-o birjă spre a merge la debarcader, unde trebuiau să iaș vaporul care circula între Giurgiu și Rusciuk.

Ca un bun patriot ce sînt, m'am îmbarcat pe vaporul regiiei monopolurilor statului romîn. Serviciul nu e tocmai prompt. Am așteptat vre-un ceas poșta care, în loc să se transporte de a dreptul de la gară la debarcader, trece mai întîi — așa cel puțin mi s'a spus — pe la oficiul din Giurgiu.

În sfîrșit, după o lungă așteptare, se dădu semnalul de plecare. Vaporul se puse în mișcare și noi minarăm pe canalul sfîntului Gheorghie, pînă dădurăm în apele largi ale Dunării. Ajunși aci puteam vedea bine țărîmul bulgăresc, și fără ca să am deosebite cunoștințe strategice, am putut constata superioritatea pozițiilor bulgărești, și în special a pozițiunii Rusciukului, asupra pozițiilor romînești și în special a aceleia a Giurginului.

Vaporul înainta repede. Pe bord cîțiva excursioniști cu bicicletele ascultau povestea unui neamț din Rusciuk care pretindea că a văzut catastrofa de la începutul ei. M'am convins mai tîrziu că mîntea. Dar ori și cum mă înteresea să ascult ce spunea mahalana, acea destăinuire a tuturor secretelor, despre cele ce ne întîmplaseră.

După cît-va timp de călătorie ne apropiară de debarcader, dîmp-ace mai întîi trecuserăm pe dinaintea locului unde se întîmplase catastrofa, dinaintea gării, și a cîtorva restaurante mici situate pe țarm, alături de o mare bală construită pe plute în mijlocul Dunării.

Mă daș jos din vapor. La o schelă stău cîțiva agenți de poliție, îmbracați în haine de dog, cu chipii ruseci, cu revolver atîrnat de un șiret roș, și cu o sabie căzăcească atîrnată de o curea pusă de a curmezășului peste piept. Acești agenți erau însărcinați cu controlul vamal. Lucrul merge foarte prompt, și oamenii m'au asigurat că se face mai puțină contrabandă la Rusciuk, de cît în altă parte unde controlul e mult mai sever.

O dată trecut printre acești agenți, am dat peste birjele cari așteptau călătorii spre a fi transportate în oraș. Trăsurile nu se disting de cele de pe la noi, de cît doar prin culoarea și deosebitul stofelor cu cari sînt tapisate.

Scăunele sînt acoperite cu o pînză albă, prevăzută la marginile sale cu ciucuri și împletituri orientale. Birjarul sînt în cea mai mare parte Turci. Ei poartă salvari și cămașă albă peste care îmbracă o vestă roșie împodobită cu firețuri. Pe cap poartă fes chiar și birjarul cari nu sînt Turci.

Dădusem peste un birjar care nu știa romînește. Din nefericire eu știam tot atîta bulgărește sau turcește, pe cît știe el romînește. Cîț-am spus să mă duc pe la autoritățile pe unde aveam treabă a mai mers. Cînd veni însă vorba să mă duc la un birt, a cărîna adresă n'o cunoșteam, ci știam numai, că-i zicea la „Coroana”, — atînu birjarul meu mă dădu de mîntea și începu să mă poarte pe la toate birturile din Rusciuk.

Făcînd această preumblare involuntară avui ocaziunea să cunosc Rusciukul mai cu de-amănuntul. Ce m'a izbit mai întîi a fost faptul că trecerea de la occidentalism la orientalism e foarte bruscă în partea locului. Giurgiu, deși un oraș mic, totuși are un nu știu ce intrînsul care te face să te crezi încă în occident — bine înțeles occidentalismul cum și-l închipuiește un Romîn.

Îndată ce intri însă în Rusciuk, lucrul se schimbă: orașul are un caracter absolut oriental, atît în ce privește aspectul, cît și în ce privește populațiunea sa.

Străzile sînt așa de înguste, oare sînt la noi cele mai înguste porți: două trasuri nu pot trece alături; mai mult încă, sînt străzi în cari nu mai poate trece un om de îndată ce trece o trăsura. Par că oamenii din partea locului n'ar simți nevoia de a comunica! Străzile acestea par că sînt o oglindă a îngustimii inimii și minții locuitorilor lor.

Cît privește pavajul acestor străzi, e de prios să mai vorbim, pentru simplul cuvînt că un așa ceva nu există. În schimb ar trebui să fi un mare orograf, pentru ca să studiezi configurația solului acestor străzi.

Ce-i drept, sînt și vre-o două străzi cu un aspect mai europeanesc. Pe una dînt'r'insele, care seamănă a un soț de bulevard, se află situate spitalul civil și căzărniile noii.

Dragos.

În, colo, se văd case noui ridica-
dun-se, și în această parte a locului ca-
peți impresia că Rușciucul e în plină
transformare.

De altminterlea, Rușciucul este ca po-
pulație cel mai mare oraș al Bulgariei.
De asemenea el este și primul oraș co-
mercial bulgăresc.

Ca centru cultural Rușciucul are două
licee: unul clasic și altul real, ambele
instalate într-un spațiu local și având
un corp profesional destul de bun.

Sitată la frontiera României, nici nu
se putea ca Rușciucul să nu aibă o
mare garnizoană militară. Într-adevăr
la Rușciuc garnizoană: șase regimente
de infanterie, două de cavalerie și două
de artilerie. Iar cazărnicile sînt dintre
cele mai frumoase clădiri ale Rușciuc-
ului.

Spitalul orașului, deși sub excelenta
conducere a D-ului dr. Teodoroff, aducînd
mari foloase populației sărace, este
totuși aranjat în mod foarte primitiv.
Am putut însă vedea că se clădește un
frumos spital, în care va fi instalat spi-
talul.

Cît privește pe locuitorii Rușciucului
unul dintre dîștii mîi-a descrie precum
urmează pe conecstănenții săi:

„La Rușciuc toți locuitorii se ocupă
de negoț și de aceea nu se pot băga
în politică. Tot din pricina asta Rușci-
ucul votează în tot-deauna cu guver-
nul. Dar în fundul inimii lor, locuitori-
rîi din Rușciuc sînt toți smeriți și
ai lui Radoslavoff, oameni cari în sus
memoria lui Battenberg și cari nu pot
uita pe marele patriot Stambuloff”.

Bran.

IMPRESIUNI și PALAVRE

(Din coresp. lui Chișib, către cititoarele sale)

Prestigiul uniformei

Să nu te umfi în pens, Chișib, și
să nu crezi că de acum civilul a reperu-
tat victoria asupra militarului. E posibi-
bil ca oea-cea mi s'a întîmplat mie să
fie nuraat ceva fultuș, și mi se fi pâr-
tut. Știindu-te călăgărit de notițe asu-
pra complicațiilor suflet al femeii, ca
să te îndatorești, îți comunic această
„întîmplare”.

Am avut un amant. Vezi că încep
de odată, fără multe preamburii; și
amantul meu era „roșior”.

Înfățișarea lui marțială, uniformă lui
roșie și strălucitoare, hainele îndreptate
cu vază, chipul de a se prezenta, de a
vorbi, faptul că avea mai mult timp de
plăduri cu mine, toate aceste puse în
cumpănă m'au silit să pun oaremare
bărbatul meu. Cînd mă uitam la unul
și la altul, îmi revenea în minte po-
vestea zeiței Venus care, între Vulcan
și Marte, a ales pe strălucitorul dar
brutalul său al războiului.

Bine înțeles, că nu mi-am putut da
seama mult timp de ce prefer pe amant
faintea soțului. Îmi dădeam toate ex-
plicațiile banale ale conversației „cu-
rente și nici odată nu mi-a putut trece
prin minte, în mod clar, că eu iu-
besc în amantul meu, nu pe el, ci u-
niforma lui. „El” îmi era indiferent,
putea să fie și altul, dacă ar fi avut a-
ceiași costum cu fîrețuri și culori vi-
ve, aceeași înfățișare războinică și teatrală.
Cum am zis, tocmai tirziu mi-am dat
seama. Într-o seară, mi-a soris că a
doua zi va veni îmbrăcat civil la în-
tîlnirea noastră. Se temea să „mă com-
promită”, zicea el. Mai probabil că el
se temea să nu albă o darăveră ne-
plăcută. Și a venit în civil. Ce dezi-
luziune! Frumosul cavalier de o zi
înainte, îmi părea cocoșat, slabănoș;
perdusea toată frumusețea care mă
captivase. Și de odată mi-a venit
în creier întrebarea: de ce-mi înșel
bărbatul? Ce deosebire este între ei?
M'am întreb pentru prima oară și i-
mediat mi-am dat răspunsul. Ceea-ce
mă robise fuseseră galoanele, fîrețurile.
M'am simțit rușinată în vanitatea mea
de femeie. Să iubesc pe unul care știe
să mă iubescă mai alt-fel, care să-mi
dea senzațiuni noi, care să mă strîngă
în brațe mai alt-mintrele. Să mă amo-
rez înșă de cîrpe, de pînteni, de boti-
fori bine văcușii!

Din acea zi, amorul meu pentru fru-
mosul ofițer a dat faliment. Zadarnic
s'a încercat el să-l reaprindă. „Farme-
col perisă. Întîlnirile au devenit rare
și sfîrșit, o „femeie cinstită, care-
și iubeste bărbatul și își spune în

sine că nu valorează osteneala și pe-
ricolul de a-l schimba pe zeul de tea-
tru „Marte” către dacă-It! Iei de pe
oap coiful de tîmboș, hainele de pe
trup, toată „înșelăciunea ochiului” de pe
soană, apare ridicii și nedemul de o
iubire inteligentă. Fiește oă nu vor-
besc de toți militarii. E o impresiune
și întîmplare personală, e poate un caz
unic, dar așa a fost cu mine, am fost
victima prestigiului uniformei, eu care
mă pretind o femeie deșteaptă. Ce o fi
cu celelalte „gîste” cuvîntătoare?

Și acum, „Chișib”, fă ce știi cu a-
ceastă mică mărturisire și nu mă mal-
trata prea mult, de oare-ce păcatul mă-
rurisii e pe jumătate erit.

Cleo.

CRONICA

Interlaken, 21 Iulie.

Thun

La capătul cel-alt al lacului Thun,
se află orașul cu același nume.

Călătoria pînă acolo e prea drăguță,
cîci acest lac e mai frumos de cît lacul
Brienz. Pe marginea sale se găsește sate
mult mai plăcute și locuințe mai bo-
găte.

Thun e un orașel care are 5,500 de
locuitori și e însemnat pentru fabrica
lui de porțelane.

E așezat pe marginea rîului Aar mai
încolo puțin după ce ese din lac.
Acest orașel e cu totul original, poate
mai original de cît toate celelalte din
Elveția.

Strada principală e ast-fel în ofț pre-
zintă vizitatorului oeva cu totul curios.
Toate casele au pe dedesubt ganguri
în cari se află prăvăliile iar la catul
întîi acoperișurile sînt eșite afară de par
a forma o nouă stradă la ofț-va metri
d'asupra străzii.

E de prisos să mai spun că acoperi-
șurile sînt pline de ghiveciuri cu flori,
de plante de diferite culori, dintre cari
unele atrîm în jos.

Plimbarea la Thun e una din cele pe
care le mai faci cu plăcere după ce ai
făcut-o odată.

Ceea ce e înecîntător e drumul ce am
făcut la întorcere cu drumul de fier.
Mergi într-una pe marginea lacului
avînd de ceal-altă parte pădurile de
brazi său pășuni frumoase.

Soarele da în lac ultimele-l raze în-
ainte de a apune.

Am simțit ori o mulțămire imensă în
fața naturii pacifice.

Radu Prelea.

Catastrofa din Rușciuc

(Corespondență partic. a „Adevărului”)

Explozia. — La locul sinis-
trului. — După catastrofa. —
Inmormintarea celor morți.

Relativ la groaznică explozie din
Rușciuc, explozie care a costat viața
atîtor oameni și despre care „Adevăr-
ul” a vorbit la timp, vă trimet deta-
liile de mai jos pe cari le-am cules la
fața locului.

Explozia

Pe cînd o numeroasă mulțime — veni-
tă din simpla curiozitate — aștepta pe
cheul Giurgului sosirea prîntului Bul-
găriei, cam pe la orele 2 și 13 m. o
groaznică detonatură se auzi pe malul
bulgăresc. Privirile tuturor se îndrep-
tară în acea parte, de unde se ridică
un fum galben-verzui și foarte intens.

Bubuirițele se repetară din ce în ce
mai des și mai slab, pentru a se pierde
sopînt într-o răpăială puternică de ne-
numărate pocnituri. Deja se aflase că
atelerul de descărcătoare de cartușe
din Rușciuc — din ce cauze nu se știe —
a întîmpinat pe prîntul Bulgariei cu a-
ceastă surpriză, neplăcută pentru toată
umanitatea, mai neplăcută însă pentru
prînt și pentru Bulgari.

La locul sinistrului

Pînă seara tirziu circula în Giurgiu
fel de fel de versiuni asupra acestei
catastrofe. Se dădea ca sigur faptul că
din 300 lucrători, abia au scăpat vre-o
80. Acest lucru m'a făcut a mă trans-
portă în Rușciuc, a merge la locul si-
nistrului și a cerceta din sorgiții ofi-
ciale dezastrele cauzate de el.

La 3 km. și jum. spre răsărit de
Rușciuc, între zahana și carantină, fra-
ții Iwanoff din Sofia construseră un
atelier, foarte rudimentar, pentru a des-

victime inocente, și dacă crezi în jus-
țiția lucrărilor, nu crezi că într-o zi
vor fi loviți, la rîndul lor, și copiii
noștri, copiii noștri cari nu știu nimic
din ale trecutului și cari nu împărtășesc
urile noastre?... Oh! săracul meu amic,
înca o dată, te rog, pentru fericirea lui
Filip al meu, pentru fericirea Blanchei
noastre, a fetei noastre mult iubite,
uită necinstea ce acest om mi-a făcut...
rămîi pe lingă noi ca să ne bucurăm
de fericirea noastră intimă... sau ești
astul de a mai fi ast de fericit?... obosit
de tandrețele noastre?...
— Eii te iubesc... dar vreau ca acela
să fie pedepsit!

Atunci ea tîc. Nu îndrăznea să mai
înștie. O frică repede o cuprinsese. Des-
chizîndu-l ast-fel înima, Joltran i-a
scutit cît de bine și-a ascuns sentimen-
tele sub aparența liniștită a fetei sale
de Alsacian!

— Timp de două-zece de ani, acest foc
care acum izbucnea de o dată, a fost
ascuns în el, fără a fi gîhit de cine-va.
Dacă ea înștie, dacă se opunea, și
dacă voia să apere pe Thomeret,
aceasta nu o făcea oare pentru ca ge-
lozia aceluia, care o iubise atîta, să nu
fie escitată?

Aceasta nu o voia cu nici-un preț.
Și iată pentru ce ea își plecase capul
sîcînd:

— Fă ce vrei... eu nu pot de cît să
rog pe D-zeu ca să te proteje... Dar,
te conștur, nu lovi de cît în el... și fi
indulgent nefăcînd nimic celor ne-
voinși...!

Ea rămase cît-va timp în tăcere, apoi
vîndu că el era absorbit, îl întrebă cu
frică:

— Ce ai de gînd să faci?

Un bucureștean pe zi

Ch. G. Nicolau

Fiu de giuvaergiu, giuvaergiu el in-
suși-e în capul celui mai vechi ma-
gazin din această branșă. În adevăr
firma datează de la 1853 cînd bătrînul
Costake Nicolau a deschis prăvălia în
strada Carol, pe atunci ulița Fran-
ceză. Fiul a luat moștenirea tatălui,
a întins negoțului și a deschis o nouă
prăvălie în calea Victoriei. Nicolau a
băeant levant, diplomat al școlii de co-
mercii și a fost consilier municipal sub
D-l N. Filipescu. De altminterlea ca ori
și ce om ouminte nu face politică și își
caută de afaceri.

Per.

căra niște cartușe vechi, scoase din
uz de armata bulgară.

Atelierul, în mare parte construit
din scînduri, era compus din 3 încăperi.
Într-una se topea plumbul gloanțelor,
într-alta se curța praful de pușcă și
în cea de a treia se curățau cartușele,
scotîndu-se și capsele.

Focul a izbucnit din prima încăpere,
s'a comunicat imediat la a doua și toc-
mai după vre-o jumătate de oră a a-
juns la a treia, din care lucrătorii au
avut timp să scape printr-o spîrtură de
gard în partea de apus — căci tot locul
acesta era închis de garduri și întri-
rile încaute cu lacete, pentru ca lucră-
torii să nu poată comunica cu cei de
afară și deși să nu poată introduce
tutun și țigări.

După catastrofa

Astă zi tot atelierul este distrus; cele
5 milioane de cartușe din el sînt parte
sfărîmate, parte răspîndite pe e supra-
față de jur împrejur de o rază de peste
200 de metri. Zdrărețe prînte din ha-
nele lucrătorilor stău răspîndite ici și
colo; rămășițele trușeșii au fost adu-
nate astă-zi pînă în ziua de o companie
din armata bulgară.

Din peste 280 lucrători abia au
rămăsu vre-o sută; intru cît privește
restul, 48 s'au găsit morți, vre-o
60 înecați — aceștia sînt dintre cei a-
prînși cari căutau să salveze în Du-
năre, — vre-o 30 răniți și dați în că-
rărea d-rului Theodoroff de la spita-
lul din Rușciuc, dintre cari la vre-o
3, cu membrele completament car-
bonizate și cu fața desfigurată, li se
așteaptă sfîrșitul din moment în mo-
ment. În afară de aceștia și de vre-o
16 răniți ușor ce se află la baracole
carantinei, de cel-altă zi nu se mai știe
nimic; se crede că au dispărut sub v-
păla groaznicului foc.

Inmormintarea celor morți

Astă-zi, la orele una și jum., s'au
inmormintat cei morți. O jale de ne-
descriș domnea în tot șeul unde se
afla așezat cimitirul creștinesc din Rușci-
uc. Prăvăliile au fost închise, iar spec-
tacoalele și muzicile oprite de a se mai
produce timp 15 zile.

Cît despre prînt, de și s'a interesat
foarte mult de acest lucru și-cu toate
că a fost la locul dezastrului și a fost
foarte afectat de marea nenorocire, to-
tuși populația în genere îl întîmpină
foarte rece și, ca nici odată, drapelul
de sosirea lui n'a filfiit de cît pe lo-
calurile oficiale.

Cauza acestei răceli față de prînt
trebuie să o punem pe seoceteala faptului
că populația bulgară din Rușciuc a-

său trei sute hectare pămînt și păduri
cari constituau o proprietate de cultură
și unde se mai afla și o carieră de
piatră, a cărei lucrări fuseseră între-
rupte o dată cu ale sticlăriei.

Serviciurile sticlăriei erau grupate
asa, ca șeful să le aibă tot-d-a-una sub
îmădăta sa supraveghere, și casa de
locuință avea ferestrele făcute din curte
cître magaziniile, birourile și halele.

Joltran hotărîse să facă o concurență
directă sticlăriei înimicului său, care
fabrica de preferință butelii, geamuri
de vitrină, globuri și sticle optice.

Dar o-dată hotărît a-l bate pe acest
teren și după ce își va ajunge scopul,
făcînd toate sacrificiile băneștii cari ar
fi fost necesare, el credea să dea o mai
mare dezvoltare sticlăriei și să câștige
banii pierduți, rivalizînd cu fabricanții
belgieni prin un articol, care făcea pro-
ductelor franceze, o concurență victo-
riooasă.

Sticlăriile belgiene sînt de temut mai
ales prin fabricațiunea demi-cristalului,
foarte puțin uzitat la noi, și prin care
ele imităză toate formele cristalelor
noastre, vînzîndu-le cu prețuri cari se a-
proape mai mult de a sticlei. E un fel de
producție tîme intermediară, între cristal
propriu și sticlă, care le permite să
facă importante afaceri de export sub-
stîtuind-o cristalului. Ele imităză forme
franceze în cristale și le oferă pe pre-
țurile inferioare în demi-cristale.

Joltran voia să bată pe Belgienii cu
propriele sale arme: a fabrica mult și
cu prețuri moderate.

El adună în curînd lucrătorii ce i
erau necesari și și organiză atelierele.
Sticlăria de la Val-Dieu vedea cu
oare-care surprindere, dacă nu cu nelî-

mintindu-și de o altă catastrofă întîm-
plată la 88 sau 89 tot cu ocazia unei
veniri a prîntului aci, și în care cata-
strofă au pierit vre-o 16 oameni, leagă
groaznică nenorocire de astă-zi de so-
sirea prîntului în Rușciuc.
26 Iulie, 1897.

Coresp.

Pentru gospodine

Pașă regal. Toarnă peste 980 grame
de zahăr 17 centilitre de ceal limpede
și, după ce zahărul se va fi topit, a-
daugă seama de la două lămii, de la
doză portocale, apoi 35 centilitre de
bordo, cam tot atîta vin alb de Rin, și
șampanie, și 18 centilitre arac. După
ce totul e gata toarnă lichidul în sti-
cle, pe cari le ții în gheață pentru a
putea servi la masă pușul rece.

Litere-Arte-Științe

În luna Iulie a anului viitor se va
ține la Paris un congres internațional
pentru cercetarea tuberculozei, sub pre-
ședinția lui Nocard. Pînă acum patru
ceștîni sînt puse la ordinea zilei, și
anume: 1) Sanatoriile ca mijloace pen-
tru evitarea și tratarea tuberculozei;
2) Serrile și vomitivele în tratament;
3) Razele X în constatarea bolei; 4).
Combaterea tuberculozei la animale prin
măsurî preventive.

Am anunțat că Georg Brandes a fost
gros bolnav. Acum se scrie că starea
distinsului critic e mai bună. Unul pri-
eten al său Brandes îi scrie: „Sînt încă
vesel. De-oare-ce nu folosește nimic ca
să te vații cînd te lovește o nenoro-
cire, și de-oare-ce norocul nu m'a fa-
vorizat nici odată, mi-am ales ca de-
văz a victorie mele acele evințe, pe
cari le-am pus și ca moto în capul
cărții mele despre Polonia, adică: „Malgré tout!”.

Cunoscutul compozitor englezesc Ar-
thur Sullivan a declarat mîni cunoscut
că are de gînd să facă o operă, și de
oare-ce are nevoie de un livret bun,
va publica un concurs, acordînd premii
celor mai bune lucrări. Spusele co-
pozitorului se răspîndiră în public și
peste trei zile el avea pe masa sa 280
de livrete pentru opere și operete.

Orațiunile pentru Eleonora Duse se
înmulțesc din zi în zi. Acum de curînd
consiliul comunal al orașului Bologna a
hotărît să boteze teatrul cel mare al
său „Teatrul Duse”, de unde pînă acum
așteptă teatrul și zicea „Teatro Brunetti”.

Poetul și consilierul comunal Enrico Pan-
zacher s'a dus la Rimini, unde marea
tragediană se află în vilegiatură, spre
a-i comunica hotărîrea consiliului comu-
nal și a-i cere autorizațiunea.

Ca rector al universității din Berlin
a fost ales pentru anul acesta profesor
de economie politică Gustav Schmol-
ler. Acesta alegeo are caracter politic,
Schmoller face parte dintre așa zîșii
socialiști de catedră cari au fost în ul-
tîmul timp violenți atacați de către ve-
stutul rege Stumm. Profesorii univer-
sității au vroit să-și arate solidaritatea
cu colegii atacați și au ales ca rector
pe unul dintre aceștia.

Impăratul Germaniei econom. — În
Berlin face senzație o vorbă ce ar fi ro-
stit de adevărat împăratul Wilhelm
II. Adjuantul împăratului, colonelul
Löwenfeld, e de mult faimos prin aceea,
că uniformă lui răspunde perfect, pînă
la ultimul nasture, reglementului. Faptul
l'a observat și împăratul, care l'a și
întrebat pe colonel, unde își face haie-
nele. Colonelul a numit un cunoscut
berlinez, la care își la numai măsura,
hainele l'le face un alt eroit, din Viena,
ca pe urmă să le cerceteze și să le per-
fecționeze croitorul berlinez. La aceasta
împăratul a obiecționat: „Mai înainte
eu lucrăm la acel eroit, dar de cînd
am șase copii, nu mai pot, de
oare-ce croitorul e foarte scump, iar
eu trebuie acum să economisesc”.

Proces modern. La tribunalul din
„Lyon” așteaptă soluția un proces de
tot modern. Un tînar scriitor francez,
foarte talentat, „Matin” a fost găsit în-
tr-o dimineață strangulat în odăoa sa.
Între hîrțile rămase la urmă s'au găsit
și trei polițe de asigurare. Rușele mor-
tului au cerut societăților în chestie să
li se achite sumele de asigurare; au fost
însă respinse, pe cuvînt, că asiguratul

La această masă au mîncat
majestățile lor regale și regina
Prusiei.

Această-i bizantinism specific prusac.

Impăratul Germaniei econom. — În
Berlin face senzație o vorbă ce ar fi ro-
stit de adevărat împăratul Wilhelm
II. Adjuantul împăratului, colonelul
Löwenfeld, e de mult faimos prin aceea,
că uniformă lui răspunde perfect, pînă
la ultimul nasture, reglementului. Faptul
l'a observat și împăratul, care l'a și
întrebat pe colonel, unde își face haie-
nele. Colonelul a numit un cunoscut
berlinez, la care își la numai măsura,
hainele l'le face un alt eroit, din Viena,
ca pe urmă să le cerceteze și să le per-
fecționeze croitorul berlinez. La aceasta
împăratul a obiecționat: „Mai înainte
eu lucrăm la acel eroit, dar de cînd
am șase copii, nu mai pot, de
oare-ce croitorul e foarte scump, iar
eu trebuie acum să economisesc”.

Proces modern. La tribunalul din
„Lyon” așteaptă soluția un proces de
tot modern. Un tînar scriitor francez,
foarte talentat, „Matin” a fost găsit în-
tr-o dimineață strangulat în odăoa sa.
Între hîrțile rămase la urmă s'au găsit
și trei polițe de asigurare. Rușele mor-
tului au cerut societăților în chestie să
li se achite sumele de asigurare; au fost
însă respinse, pe cuvînt, că asiguratul

Proces modern. La tribunalul din
„Lyon” așteaptă soluția un proces de
tot modern. Un tînar scriitor francez,
foarte talentat, „Matin” a fost găsit în-
tr-o dimineață strangulat în odăoa sa.
Între hîrțile rămase la urmă s'au găsit
și trei polițe de asigurare. Rușele mor-
tului au cerut societăților în chestie să
li se achite sumele de asigurare; au fost
însă respinse, pe cuvînt, că asiguratul

Proces modern. La tribunalul din
„Lyon” așteaptă soluția un proces de
tot modern. Un tînar scriitor francez,
foarte talentat, „Matin” a fost găsit în-
tr-o dimineață strangulat în odăoa sa.
Între hîrțile rămase la urmă s'au găsit
și trei polițe de asigurare. Rușele mor-
tului au cerut societăților în chestie să
li se achite sumele de asigurare; au fost
însă respinse, pe cuvînt, că asiguratul

OFICIALE

Prin Monitorul Oficial cu data de 27
Iulie se publică următoarele numiri și
permutări în funcțiuni: D. Dim. Dromo-
vici, candidat în litere și filozofie,
este numit în postul de director la a-
restul preventiv din jud. Tutova, în lo-
cul D-lui Gh. Gr. Samson, demisionat;

D. I. Nicolescu, student în medicină,
este numit în postul de sub-chirurg la
spitalul județian din orașul Tirgu-Jiu,
în locul sub-chirurgului Ștefan Ștefan,
pus în disponibilitate pentru neglijență
și abateri de la datoriile funcțiunii sale;

D. I. Lăscărescu, actual sub-chirurg la
spitalul județian din urbea Cărlareș, este
permutat în postul vacant de sub-chi-
rurg-intendent la spitalul județian din
comuna Slobozia, jud. Ialomița; D. Gr.
Majorescu, actual sub-chirurg al spita-
lului rural Cocive, din jud. Ilfov, este

permutat în asemenea calitate la spi-
talul rural Obedeni, din jud. Vlașca, în
locul D-lui E. Bianu, permutat, iar D.
Al. Mihălescu, student în medicină, este
numit în postul de sub-chirurg al spi-
talului rural Cocive, din jud. Ilfov, în
locul D-lui Gr. Majorescu; D. I. Car-
abelea, actual agent-sanitar-vacoinator al
plăzului Horez, din jud. Vlcea, este per-
mutat în postul de sub-chirurg-intendent
la spitalul județian Cîmpina, din jud.
Frahova, în locul sub-chirurgului Al.
Dumitrescu, care se pune în disponibi-
litate pentru neglijență în serviciu;

D. Dim. Ionescu, este numit provizor în
postul vacant de agent-sanitar la ooma
rurală Celaru, din jud. Romanși;

Doamna Eufrosina Lăzărescu, actuală
moașă la circumscripția Tușcani, din
jud. Covurlui, este permutată, după ce-
oarea sa, în asemenea calitate la plasa
Zăbrăuți din jud. Putna, în locul vacant.

Revista cărților

L'Intermédiaire des Biologistes, di-
rector Alfred Binet, sub director Victor
Henri, secretar de redacție N. Vaschide.
Revista bilingvă, în editura librăriei Re-
inwald din Paris. Scopul acestei reviste
este de-a pune în raport pe toți bio-
logii din lume. Fie-care număr va
conține între altele; Numirile, vacan-
țiile, schimbările, moartea membrilor per-
sonalului bibliografic profesional din toate
țările; premii propuse și condițiunile
concursurilor; datele congreselor și fa-
potele principale ale vieții universitare.

Pe lângă această revistă se publică o
listă de întrebări asupra problemelor
științifice și o listă de răspunsuri. Va
reproduce sumarele revistelor științifice
și toate notițe după experiențele și
descoperirile noi.

Se publica în fie-care lună un articol
original semnat de un nume cunoscut
și lista tuturor aparatelor noi descoperite.

D-l Vaschide, secretarul de redacție,
este unul din compatrioții noștri și unul
din cei mai dîștîși elevi ai D-lui Binet.

FEL DE FEL

Bizantinism prusac. — Un oraș de a
treia mînt din Prusia posedă printre
alte minășii și un muzeu de inundație.
În acest muzeu vezi la un loc de frunte
o masă, ca toate mesele, cu patru pi-
cioare și cu dimensiuni destul de res-
pectabile. Această masă nu reprezintă
nimic deosebit: razele soarelui o ard
cînd arde, și stropii de ploaie o udă
cînd plouă. Cu toate acestea masa are
un interes deosebit pentru prusaci, căci
pe ea se află o tablă pusă în ramă și
sub sticlă, și pe această tablă e scris:

La această masă au mîncat
majestățile lor regale și regina
Prusiei.

Această-i bizantinism specific prusac.

CATASTROFA DIN RUSCIUK

Raportul comisariatului însărcinat cu ancheta

- Vezi pagina 4-a -

dit ca false zvonurile aduse. Se zice chiar că s'au trimis martori, dar n'au ajuns la nici un rezultat. Deci totul se va rezuma la o insultă prin ziarul „Steagul“, căci la urma urmei, la juraiți nu credem să se ducă D. Buzoianu. În fine, ori-cum ar fi, noi vom reveni căci chestia e lată de tot.

Micu.

Prințul Bulgariei la Constantinopol

(Serviciul telegrafic al Agenției Române)

Constantinopol, 28 Iulie. — Oficial. — Prințul Bulgariei a sosit azi la Constantinopol pentru a prezenta respectele sale sultanului și a-1 reînnoși asigurarea devotamentului său. — Va sta aci două zile.

Incheierea păcii

(Serviciul telegrafic al Agenției Române)

Constantinopol, 28 Iulie. — Ieri s'a ținut o conferință pentru negocierile în privința păcii. — Ambasadorii au comunicat lui Tewfik-paşa concesiunile acordate prin articolul 6 și dispozițiunile în privința evacuării Tesaliei. — Azi se va ține un consiliu de miniștri. Viitoarea conferință se va ține Marti. Constantinopol, 28 Iulie. — Divizia a doua a escadrei turcești a sosit ieri la Smirna.

Ediția de dimineață

INFORMAȚIUNI

Inaintările în armată

Cauza amânării. — Locul deschis. — Examenle de maior. — În artillerie. — Concluzie

Aminările continut ce se fac de către ministrul de război pentru a completa numeroasele locuri vacante ce sînt între cadrele ofițerilor superiori, din arma infanteriei mai cu seamă, nu numai că au produs numeroase nemulțumiri în rândurile armatei dar au avut și darul de a convinge o lume întreagă că reputația D-lui general Berendei, că nu voiește să facă politica în oștire și că e un om just, nu are nici un temei.

Cauza amânării

D. general Berendei are un amic foarte intim, pe un Domn locotenent-colonel, din arma genitului, în garnizonă la Focșani, pentru care nu avea loc de avansare la gradul de colonel, de oarec trebuia mai întâi să avanseze pe D. locotenent-colonel Georgescu din regimentul Rimnicu Sărat, care, deși mai nou în grad, se afla pe tabloul de înaintare înaintea amicului D-lui general Berendei.

Locul deschis

Cu ocazia examenelor de finele anului la școala de ofițeri, comisia examinatoare, și chiar regele, a constatat că elevii sînt foarte slabi și că dacă ar trebui să procedeze la examene cu scrupulozitatea cerută, peste jumătate din elevi ar fi trebuit să repeteze clasele. Goulurile de sub-locotenenți în armată le-a salvat însă situația.

Cercetîndu-se cauzele, s'a constatat că ele provin, mai întîiu din numeroasele schimbări în personalul direcțiunii, în curs de doi ani, și mai cu seamă de sistemul ce s'a adoptat de a întrebuița pe directorii școalelor în diverse comisiuni și servicii militare.

O altă cauză a insuficienței preparației a elevilor este și îndepărtarea „profesorilor civili“ experimentați, cari aveau o metodă mai bună ca tinerii ofițeri, unii d'abia eșiți de pe băncile

școalelor, alții venind de la regimente, unde nu au avut timpul necesar de a se ocupa și de alte științe de cît acea a armiei lor.

S'a hotărît atunci a se numi director al școalei de ofițeri pe D. colonel Cico, directorul actual al școalei de fi de militari din Iași, și a se lăsa pe D. colonel Anghelescu numai la comenduirea pieței unde va fi definitiv mutat.

Locul de la Iași care e prin urmare vacant va fi pentru amicul D-lui general Berendei.

Acum nu va mai pierde vechimea, căci fiind avansat pe aceiași zi, 1 August, cu D. locot.-colonel Georgescu, în locul de colonel vacant la Rimnicu-Sărat, va păstra și la gradul de colonel locul său de vechime pe anuarul armatei.

Examenle de maior

Același lucru s'a petrecut și la examenele căpitanilor de cavalerie ce s'au organizat pentru obținerea gradului de maior.

Astăzi se explică faptul că, din 14 căpitanii de cavalerie ce s'au prezentat toamna trecută la examene, a figurat numai unul pe tablou, cînd pînă în ultimul moment comisia spunea ori-cui că șapte sînt siguri de succes.

Adevărata cauză este următoarea: D. L., căpitan de cavalerie, fost șef de birou la Corpul I-ii de armată, om al D-lui general Berendei, mai vechiu în grad din cît toți camarazii săi, afară de cel ce a rămas, cîzînd la proba orală pierdea vechimea dacă reușea camarazii săi. Vechimea a nu da în urmă cu o săptămână, pe anuarul armatei, pe omul său, D. general Berendei nu s'a sfiit un moment a interveni pe lângă președintele comisiei de a respinge pe toți căpitanii de cavalerie mai noi de cît protejatul său L....

D. general Vasiliu Năsturel, pentru a fi plăcut superiorului său, găsi imediat diferite pretexte pentru a respinge pe candidații între cari și pretextul că candidații s'au prezentat la examen fără a fi consultat toate lucrările de geografie existente asupra României militare.

În artillerie

În artillerie sînt peste 17 locuri, de diferite grade, vacante; dar fiind-că nu e un loc vacant pentru a se putea avansa și pe un maior la gradul de locotenent-colonel, iarși mai vechii camarazii săi de pe tablou, D. general Berendei nu va face nici o avansare în această armă, pînă la întocmirea noilor tablouri cînd protejatul D-lui ministru de război va putea căpa pe noul tablou un loc mai avantajos.

Notă

În Constanța se va înființa de către ministrul domeniilor o oșierie spre a se vedea în urmă cari din rasele de oi din Occident ar fi mai proprii îmbrunătățirii rasei de oi dobrogene.

Asasinarea lui Canovas

(Serviciul telegrafic al Agenției Române)

Madrid, 28 Iulie. — D. Sagasta a telegrafiat că se pune la dispoziția regiunii și a guvernului; marea majoritate a oamenilor marcanți și partidului liberal au făcut ofertele lor de serviciu guvernului.

Madrid 28 Iulie. — Asasinul D-lui Canovas este în vîrstă de 26 de ani. El se declară anarchist revoluționar. A fost condamnat în Italia pentru că a publicat o broșură revoluționară

socialistă, dar a reușit să fugă. Asasinul locui cît-va timp la Barcelona, apoi a călătorit în Franța, în Belgia și în Anglia. La începutul lui Iulie era la Madrid.

Asasinul declară că a omorît pe D-l Canovas pentru a îndeplini o răzbunare dreptă, rezultat al unui vast complot anarchist.

Madrid, 28 Iulie. — D-l Canovas ședea pe o bancă și citea un jurnal cînd asasinul s'a apropiat și a tras asupra lui în mod laș trei focuri de revolver cari l'au atins la pept și la frunte. D-l Canovas a căzut în fața soției sale și a expirat o oră și jum. după atentat.

Paris, 28 Iulie. — O depeșă din Madrid primită de ambasada spaniolă zice că asasinul D-lui Canovas afirmă că n'are complici. Este vorba de un atentat anarchist fără nici o ramificație avînd un caracter politic. Linia este desăvîrșită în Spania.

Paris, 28 Iulie. — Ieri după amiază s'a dat la teatru republicii o reprezentare în profitul refugiaților spanioli. Paris, 28 Iulie. — Anarchistul Parried del Marmol, fost captiv la Montjonig (fortăreață lângă Barcelona), a pronunțat la reprezentarea teatrală republicii un discurs violent, reclamînd moartea D-lui Canovas. — Cîrculă știrea că va fi a restat în carînd.

D. Ionescu, primarul Sinaiei, a fost suspendat din această funcție din cauza neregularităților ce a comis.

Ca locuitor de primar figurează acum D. Nicolae Tănaru, antreprenorul hotelului „Nicolai“.

Se crede că D. Tănaru va fi ales ca primar al Sinaiei, cu alți mai mult că D-sa se bucură de simpatizii locuitorilor Sinaiei și a străinilor cari vizitează reședința de vară a regelui.

Alături de dimineața regele a fost la Poiana-Țapului pentru a alege locul unde vor fi transportate rămășițele regretatului dr. Kremnitz.

Strămutarea se va face la toamnă cînd va fi gata monumentul comandat de rege în amintirea credinciosului său medic.

Am dat alaltă-eri știrea că, în urma marilor ploii și inundațiilor din Au tria, apele Dunărei au crescut în porturile noastre în 24 de ore cu 70 centimetri.

Ni se știe acum din T. Severin și Brăila că pe ziua de ieri s'a observat în aceste porturi o descreștere de 4 centimetri.

Ministerul de instrucțiune a redus numărul burselor de la școala normală de învățători din Bîrlad de la 92 la 21, din cauză că noua și marea clădire a acestei școale nu va putea fi terminată apul acesta.

Regele și regina României vor face la Viena o vizită pechei imperiale austriace. Perechea regală va fi primită la gară în chip solemn. Nu va locui însă în vre-un palat imperial, ci va trage la hotelul Imperial. La Schoenbrun se va da un prînz de gală în onoarea oaspiților, iar seara regele și regina vor asista la reprezentarea operii imperiale.

Școala superioară de război se va muta de la 1 Octombrie în localul ocupat actualmente de divizionul de jandarmi călări din strada Colței. Divizionul se va muta în cazarma o-

cupată de reg. 3 de călărași, iar acesta în noua cazarmă construită la Cotroceni lângă serviciul genitului.

S'a aprobat alinierea străzilor Sf. Gheorghe, Crucea de Peatră, Suhești, Ohirea, Closter și Matei Basarab din orașul Cîmpu Lung.

D. general-inspectorii sanitari ai armatei Teodori și Fotino, terminîndu-și inspecțiile lor sanitare pe la toate corpurile de armată, au obținut cîte un concediu de 45 de zile pentru a se duce în străinătate.

D-l dr. Mihail, inspector sanitar, a fost delegat de D. dr. Felix pentru a inspecta serviciul sanitar al orașului Galați și al județului Covurlui.

În acest scop D. dr. Mihail se și află de Sîmbătă la Galați.

O sinucidere

La Craiova s'a sinucis erî tinărul Cantacuzino, nepotul D-lui Gogu Cantacuzino.

Tinărul sinucis a comis acest act de disperare din cauză că iubea pe o cîntăreață din Craiova, anume Luța Receanu, dar care mai avea și alți amanți.

Tinărul Cantacuzino a făcut cunoștința cu cîntăreața Luța încă astăzi. El a urmărit-o cu dragostea vreo două luni fără ca frumoasa cîntăreață să vrolăscă să-l asculte.

În luna Mai cîntăreața primi în fine propunerile nenorocitului amorezat, dar sub condițiunea de a lăsa toată libertatea ce i-o impune meseria de cîntăreață.

La început tinărul Cantacuzino primi situațiunea destul de tristă de a face parte din numărul amanților Luței, dar de vreo o cîteva zile pierzîndu-și răbdarea și chinuit de durerile geloziei hotărî să și curme zilele.

Eri tinărul Cantacuzino s'a dus acasă la Luța și de față cu dînsa s'a sinucis. Cîntăreața Luța Receanu este de loc din Iași. Este o frumoasă brunetă și are un trînt destul de aventuros.

Ziarele vieneze află că arhiducele Francisc Ferdinand, moștenitorul prezumtiv al tronului austro-ungar, va veni în luna August la Sinaia.

Ministerul de instrucțiune a înaintat revizorii școalei liste complete de numele institutorilor și învățătorilor căzuți anul acesta la examenul de definitiv, pentru a-l avea în vedere află la conferințele școlare din August cit și în cursul anului școlar 1897 — 98, cu ocaziunea inspecțiunilor ce vor face în județe.

Banda neagră în Focșani

Instituțiunea în contra lui Nathan Șapira, șeful bandei negre, se continuă cu multă activitate de către D. Rădvan, judecătorul de instrucțiune de la trib. Focșani.

În contra lui Șapira s'au făcut reclamații, constituindu-se ca părți civile următoarele: Lăzărescu-Axente, mare magazin de manufactură, frații Weissman, magazin de mobilă, și Ene Ștefănescu, magazin de manufactură.

Supra quotele

Toate aceste firme, fiind căzute în faliment în luna Martie s. c., n'au putut încheia concordatul de cît plătînd supra-quote lui Șapira. — Într-o singură săptămîna Șapira a încesat de la Weissman 700 lei, de la Lăzărescu 5000 lei și de la Ene Ștefănescu 2000 lei. — De și Șapira urma să fie depus la Putna, actualmente se află în București, cerut de D. jude instructor Drăghici, pentru a fi instruit și asupra punșăilor comise acolo.

Manipulațiunile

Șapira află la Focșani cît și în celelalte orașe avea samsari plățiți cari îi dădeau relațiuni despre starea comerțianților, auzîndu-l din vreme despre acei ce se găseau în imposibilitate de a efectua vreo plată.

De doi ani numai, de cînd asociațiunea lui Șapira a fost închebată, acest escroc a realizat pînă acum o avere de peste 200,000 fr., astfel că astăzi e în stare să dea în dreapta și în stingă pentru a-și ușura poziția.

Apărătorii bandei negre

Ceea ce este trist e că persoane suse nu s'au sfiit de a încasa bani de la samsar oferîndu-i protecția și influența lor. Un oare-care Haefter, samsar și ginere al lui Șapira, se laudă pe toate căile că la București aface ceea se va face nușama, căci a intervenit D. Stoicescu, fostul ministru, pe care l'au angajat ca avocat cu plată de 12,000 lei. Rep.

Contrar știrii date de ziarul „Curierul Craiovei“, ținem să înștiințăm că D-nii Guran și Sietea nu sînt contra-banștii, nici ovrei izgoniți din București, cum spune numita gazetă, ci depozitari de ziare, avînd aceleași drepturi pentru vînzarea ziarelor ca și toți ceilalți depozitari din localitate.

Iată circulează dată de către medicul șef al comunei D-lor medicii comunali cu privire la invitarea antreprenorilor de localuri publice de a se aproviziona cu filtre pentru strecuratul apei de băut:

Domnule doctor,

Conform votului consiliului de igienă din ședința de la 20 Mai a. c. sînteți rugați ca de urgență să faceți prin agenți sanitari o listă de toate birturile, cafenelele și cofetăriile din secțiua D-tră și să obligați prin somațiune pe fiecare antreprenor să stăpînă al acestor localuri ca în cel mai scurt timp să și instaleze un filtru, recunoscut ca cel mai bun, ca ast-fel apa ce se oferă consumatorilor să fie în condițiuni admise de igienă.

Despre îndeplinirea acestor măsuri igienice veți raporta la timp, înaintînd o listă nominală de toți acești comercianți, cu observațiunea dacă s'au conformat sau nu.

Dr. M. Georgescu

medic șef al Capitalei.

Prinderea asasinului L. Runcan

Asasinul avocatului Simionescu a fost prins, după cum am spus, într'un sat de lângă Gura-Humora, din Bucovina. Prinderea asasinului se datorește neghibăciei unui frate al său, care se duse la Gura-Humora spre a scoate de la corpul de jandarmi un pașaport pentru fratele său. Sennalmentele pe cari le dăduse agentul secret din Iași Vasile Botez jandarmeriei coincideau cu acele pe cari le dădu George Runcan pentru fratele său Leonte Runcan, așa că imediat se procedă la arestarea acestuia.

Îndată ce Leonte Runcan fu arestat, el își mărturisii crima fără goviere. El declară că a omorît pe stăpînul său în timpul cînd soția lui Maria îi servea la masă un puș fript, adăogînd că în comiterea crimei s'a servit cu un cuțit de tăiat pîine pe care l'a împlîntat de două ori în partea inimii și că în urmă a furat din buzunarul jachetei 900 lei cu cari a plecat, împreună cu soția și o copilă a sa de 4 ani.

Soția lui Runcan, anume Maria, afirmă că a asistat la prima lovitură pe

care soțul ei a dat-o stăpînului său, dar că apoi, îngrozită, a fugit. Această declarație însă, făcută de ambii soți, se crede că nu este exactă, căci la percheziția ce li s'a făcut s'a găsit într'un cutăr o cămașă de-a Mariei plină de sînge la pept și la o mîncă.

După săvîrșirea crimei, soții asasinii au fugit la Podul-Iloaei, apoi s'au dus o trenul la Fălticeni, iar de aci cu o birjă cu patru cai au trecut frontiera și s'au oprit în satul Partești-de-jos, comuna Gura-Homora, departamentul Bucovina.

Mobilul crimei, după declarația asasinului, ar fi gelozia; el zice că ar fi prins pe soția lui, care e foarte frumoasă, făcînd dragoste cu stăpînul lor. Aceasta însă nu poate fi adevărat, căci Runcan n'a știut ce să răspundă cînd a fost întrebă de ce, cînd a intrat la arendașul Simionescu, și-a luat numele de Pintiliu Dumitrașcu.

Ambii asasinii s'au fost arestați și zilele acestea vor fi predați autorităților romîne spre judecare și pedepsire. F.

Ediția de seara

Prințul Bulgariei la Constantinopol

(Serviciul telegrafic al Agenției Române)

Constantinopol, 28 Iulie. — Prințul Bulgariei a sosit pe bordul lui Boris. A fost primit de Schakir pașa, șeful cancelariei militare și de alți demnitari, apoi s'a dus pe bordul unei corăbii mici la Dalmacbaglech. De acolo s'a dus la Yldiz Kiosk, însoțit de suita sa, în 5 trăsură ale curții.

Turburări în Armenia

(Serviciul telegr. al „Agenției Române“)

Constantinopol, 28 Iulie. — Poarta a primit știri din Van anunțînd că niște Armeni armăți au trecut granița persană și că luptele cu Kurzii continuă.

Wilhelm II în Rusia

(Serviciul telegrafic al Agenției Române)

Consiliul comunal din Petersburg. — Discursul împăratului. — În lagărul militar. — Parada. — Vizita și presa franceză.

Petersburg, 28 Iulie. — O deputație a „dumei“ (consiliu municipal) s'a prezentat la palatul de iarnă și a oferit pîinea și sarea mm. II. germane. Președintele dumei a urăt bună venire majestăților lor, exprimîndu-le bucuria ce cauzează vizita lor populațiunii din Petersburg.

Discursul împăratului

Împăratul Wilhelm a răspuns zicînd că este foarte vesel că face vizită augustului său amic împăratului Rusiei și că s'a întărit din nou în convingerea sa că menținerea relațiilor amice ale și tradiționale între Germania și Rusia, precum și între cele două dinastii este necesară în interesul ambelor imperii, al păcii și al ordinii în Europa.

Împăratul a terminat discursul său zicînd că ar dori în mod sincer dezvoltarea orașului Petersburg.

Perechea imperială germană s'a dus seara la Tsarskoie Selo, unde au fost primite de țarul și țarina.

În lagărul militar

Petersburg, 28 Iulie. — Împăratul Wilhelm și țarul Nicolae s'au dus călare la lagărul militar; cele două împărătese și marile ducese urmau în trăsură.

Trupele au salutat pe împăratul Wilhelm și pe țar, muzicile au intonat imnul german, apoi cîntecul „Egir“ compus de împarat.

În alții demnitari ai curții erau de față; s'au remarcat printre ei contele Muraviev. Aceștia luaseră loc într-o tribună specială.

FOIȚA ZIAR „ADEVÉRUL“

— 120 —

GORON

Destănuirile unui polițist

II.—In Crimă

CAP. III

O epopee

Oaci în treacă Almayerspuse că fusese ofițer în Africa. În sfîrșit pe toți îi prinsese în capcană cu palavrele și cu înfățișarea lui.

Intr-o seară se arătase către dama, prietena lui, mai dragăstos ca nicîdată.

Apoi zise: — Draga mea mi se pare că al ceva bani de prisos acum... Văd că venitul meu cam întîrziează a sosi. Ești bună să mă împrumuți cu 80000 fr. pînă peste opt zile?

Femeea fu fericită să facă un serviciu unui om ca el...

Peste cinci-zpre-zece zile, Almayer luă trenul care ducea spre Paris ca să ia banii.

Dama nu l' mai văzu pînă cînd avu Almayer procesul la jurați.

Sar face un volum întreg de am descori toate înșelătoriile, toate escrocheriile acestui minunat hoț.

Toate puterile sînt în sale părău a merge numai spre singura țintă să și înșele semenii.

Slăbiciuni nu avea. De aceea ne era greu să l' prindem.

In sfîrșit tot puserăm mina pe el

CAPITOLUL V

Goana

Bine înțeles eram plitcîsit rău că tot primeam înștiințări că fusese prin Paris și eu nu puteam face nimic.

Presa iar, rîdea de noi.

Vream să-l arestez cu or-ce preț. Era greu căci și cel cari îl vedeau, foști prieteni, camarazii săi chiar înșelau de el nu voiau să mi-l denunțe, unii ea să nu mai umble de colo pînă colo ca martori la proces, alții pentru că nu le plăceau să fie denunțatori.

O dată se duse la Lyon. Acolo se dădu drept ofițer.

Pofti pe toți ofițerii din garnizonă la o mare masă ce le dădu

în cel mai mare restaurant și petrecu pînă la ziuă.

În sfîrșit într-o zi fui înștiințat că pe la Cazinul din Aix, trecuse un gentilom, viconte de Malville care comisesc în cîte-va zile mai multe escrocherii și fusese prins și înșelînd la cărți.

Vicontele nostru operase așa de bine, în cît a doua zi toți se întrebaser de nu fusese Almayer.

Comisarul se gîndi cam tîrziu să se uite la fotografia ce le trimisesem tuturor.

Poate că ar fi putut ghici ceva. Dar punșagul se depărtase.

Peste cinci sau șase zile prietenul meu Guerin, care era secretarul prefectului de poliție, mi trimise o copie după o depeșă trimisă de comisarul de la Biaritz la Siguranța generală.

Depeșa zicea:

Comisarului special Biaritz

Interne

Paris

„Un individ a trecut acum cîteva zile prin Biaritz unde a comis diferite escrocherii și a luat cu împrumut 20000 fr. de la directorul Cazinului.

„Acest individ zicea că se numește D. d. Bonneville.

„S'a dus spre Bordeaux.

„Cînd a plecat și-a schimbat numele.

„L-a luat pe acela de Maros-Magnan.

„Acest escroc zice că e protejat de D. X... deputat din Algeria.

Îmi era capul așa de plin de Almayer, în cît îndată mă gîndii la el.

Bonneville și Malville, aceste două pseudonime ascundeau de sigur pe aceeași persoană.

Escrocul din Aix era același cu cel de la Biaritz și acest escroc nu mă puteam îndoi — era Almayer.

Zicea că e protejat de un deputat din Algeria...

Algeria era cîmpul de lucru al lui Almayer.

El trebuia să fie. Telegrafia îndată în numele prefectului, comisarului central din Bordeaux.

Îi zisei: „Omul de care e vorba în depeșa colegului d-v. din Biaritz e de sigur Almayer a cărui fotografie de alt-fel o aveți.

„Luaiți toate măsurile.

„Vă trimet pe agentul Soudais care îl cunoaște.

Chemai pe Soudais. Și arătă depeșa.

— Aveți dreptate, îmi zise; asta e marca fabricii lui Almayer.

„Își p

Impăratul Wilhelm a făcut pe soldații să execute o manevră, comandând în limba rusească.

Impăratul și asistat seara la o reprezentație dată la teatrul din Tarskoe Selo.

Parada Petersburg, 28 Iulie. — Aici a fost la Tarskoe Selo o paradă minunată în onoarea împăratului Wilhelm.

Unitățile care au luat parte formau 72 batalioane, 43 escadroane, 44 baterii și un corp de 1400 cosaci.

Petersburg, 28 Iulie. — Impăratul Wilhelm a conferit generalului Wannowski, ministru de război, ordinul vulturului negru și generalului Obrowski zeful stăruirii major, marea cruce a vulturului roșu cu britanic.

Toți generalii și toți comandanții de regimente au primit decorațiuni.

Vizita și presa franceză Paris, 28 Iulie. — Vorbind de toastrile se s'au schimbat la Peterhoff, „Journal des Débats” zice că nimeni în Franța nu se poate alarma de bunele relații ce există între Germania și Rusia.

Puterile continentului au între ele destule interese comune, mai cu deosebire acela al menținerii păcii, pentru a justifica raporturi internaționale ca cele ce s'au voit să afirme toastrile ridicate la Peterhoff.

Ultime informațiuni

Guvernul și chestia Dobrogei

Călătorie de inspecție

Prefecții de Tulcea și Constanța s'au întreprins o călătorie de inspecție în județele lor. Atât D. Nenitescu cât și D. Luca Ionescu cutreără toate satele din Dobrogea unde se întrețin ca autoritățile civile respective, cu instituțiilor și cu satenii de pe unde trec.

Atitudinea bulgarilor

Maî mult încă, pe cînd chiar locuitorii bulgari primesc foarte bine pe prefecți, autoritățile, compuse numai din bulgari, se poartă foarte prost și îndeamnă pe locuitorii să nu iasă înaintea prefecților, cari zic ei, vin să spioneze pe bulgari și să pedepsească pe acei cari vorbesc în casele lor bulgărește.

Opinia prefecților

Într-o întrevvedere pe care au avut-o D-nii Nenitescu și Luca Ionescu cu D. Sturdza, noii prefecți de Tulcea i-ar fi arătat că în Dobrogea nu se va putea ajunge la un rezultat satisfăcător de cit luându-se măsurile cele mai energice.

Chestia monumentului

Un exemplu îl avem în chestia monumentului din Tulcea. Pe locul unde trebuia să se ridice monumentul în amintirea anexării, un Bulgar zidise o moară și refuza cu orice preț s'o dărîme. Toate intervențiile și rugămintile foștilor prefecți rămăseseră fără rezultat. D. Nenitescu găsi un mijloc mai eficient. D-sa, bazat pe faptul că acest loc aparține statului și că construirea unui monument pe dinlăun este de interes național, a ordonat pompierilor să dărîme moara.

Impăratul Wilhelm a făcut pe soldații să execute o manevră, comandând în limba rusească.

Impăratul și asistat seara la o reprezentație dată la teatrul din Tarskoe Selo.

Parada Petersburg, 28 Iulie. — Aici a fost la Tarskoe Selo o paradă minunată în onoarea împăratului Wilhelm.

Unitățile care au luat parte formau 72 batalioane, 43 escadroane, 44 baterii și un corp de 1400 cosaci.

Petersburg, 28 Iulie. — Impăratul Wilhelm a conferit generalului Wannowski, ministru de război, ordinul vulturului negru și generalului Obrowski zeful stăruirii major, marea cruce a vulturului roșu cu britanic.

Toți generalii și toți comandanții de regimente au primit decorațiuni.

Vizita și presa franceză Paris, 28 Iulie. — Vorbind de toastrile se s'au schimbat la Peterhoff, „Journal des Débats” zice că nimeni în Franța nu se poate alarma de bunele relații ce există între Germania și Rusia.

Puterile continentului au între ele destule interese comune, mai cu deosebire acela al menținerii păcii, pentru a justifica raporturi internaționale ca cele ce s'au voit să afirme toastrile ridicate la Peterhoff.

Ultime informațiuni

Guvernul și chestia Dobrogei

Călătorie de inspecție

Prefecții de Tulcea și Constanța s'au întreprins o călătorie de inspecție în județele lor. Atât D. Nenitescu cât și D. Luca Ionescu cutreără toate satele din Dobrogea unde se întrețin ca autoritățile civile respective, cu instituțiilor și cu satenii de pe unde trec.

Atitudinea bulgarilor

Maî mult încă, pe cînd chiar locuitorii bulgari primesc foarte bine pe prefecți, autoritățile, compuse numai din bulgari, se poartă foarte prost și îndeamnă pe locuitorii să nu iasă înaintea prefecților, cari zic ei, vin să spioneze pe bulgari și să pedepsească pe acei cari vorbesc în casele lor bulgărește.

Opinia prefecților

Într-o întrevvedere pe care au avut-o D-nii Nenitescu și Luca Ionescu cu D. Sturdza, noii prefecți de Tulcea i-ar fi arătat că în Dobrogea nu se va putea ajunge la un rezultat satisfăcător de cit luându-se măsurile cele mai energice.

Chestia monumentului

Un exemplu îl avem în chestia monumentului din Tulcea. Pe locul unde trebuia să se ridice monumentul în amintirea anexării, un Bulgar zidise o moară și refuza cu orice preț s'o dărîme. Toate intervențiile și rugămintile foștilor prefecți rămăseseră fără rezultat. D. Nenitescu găsi un mijloc mai eficient. D-sa, bazat pe faptul că acest loc aparține statului și că construirea unui monument pe dinlăun este de interes național, a ordonat pompierilor să dărîme moara.

Impăratul Wilhelm a făcut pe soldații să execute o manevră, comandând în limba rusească.

Impăratul și asistat seara la o reprezentație dată la teatrul din Tarskoe Selo.

Parada Petersburg, 28 Iulie. — Aici a fost la Tarskoe Selo o paradă minunată în onoarea împăratului Wilhelm.

Unitățile care au luat parte formau 72 batalioane, 43 escadroane, 44 baterii și un corp de 1400 cosaci.

Petersburg, 28 Iulie. — Impăratul Wilhelm a conferit generalului Wannowski, ministru de război, ordinul vulturului negru și generalului Obrowski zeful stăruirii major, marea cruce a vulturului roșu cu britanic.

Toți generalii și toți comandanții de regimente au primit decorațiuni.

Vizita și presa franceză Paris, 28 Iulie. — Vorbind de toastrile se s'au schimbat la Peterhoff, „Journal des Débats” zice că nimeni în Franța nu se poate alarma de bunele relații ce există între Germania și Rusia.

Puterile continentului au între ele destule interese comune, mai cu deosebire acela al menținerii păcii, pentru a justifica raporturi internaționale ca cele ce s'au voit să afirme toastrile ridicate la Peterhoff.

Ultime informațiuni

Guvernul și chestia Dobrogei

Călătorie de inspecție

Prefecții de Tulcea și Constanța s'au întreprins o călătorie de inspecție în județele lor. Atât D. Nenitescu cât și D. Luca Ionescu cutreără toate satele din Dobrogea unde se întrețin ca autoritățile civile respective, cu instituțiilor și cu satenii de pe unde trec.

Atitudinea bulgarilor

Maî mult încă, pe cînd chiar locuitorii bulgari primesc foarte bine pe prefecți, autoritățile, compuse numai din bulgari, se poartă foarte prost și îndeamnă pe locuitorii să nu iasă înaintea prefecților, cari zic ei, vin să spioneze pe bulgari și să pedepsească pe acei cari vorbesc în casele lor bulgărește.

Opinia prefecților

Într-o întrevvedere pe care au avut-o D-nii Nenitescu și Luca Ionescu cu D. Sturdza, noii prefecți de Tulcea i-ar fi arătat că în Dobrogea nu se va putea ajunge la un rezultat satisfăcător de cit luându-se măsurile cele mai energice.

Chestia monumentului

Un exemplu îl avem în chestia monumentului din Tulcea. Pe locul unde trebuia să se ridice monumentul în amintirea anexării, un Bulgar zidise o moară și refuza cu orice preț s'o dărîme. Toate intervențiile și rugămintile foștilor prefecți rămăseseră fără rezultat. D. Nenitescu găsi un mijloc mai eficient. D-sa, bazat pe faptul că acest loc aparține statului și că construirea unui monument pe dinlăun este de interes național, a ordonat pompierilor să dărîme moara.

Impăratul Wilhelm a făcut pe soldații să execute o manevră, comandând în limba rusească.

Impăratul și asistat seara la o reprezentație dată la teatrul din Tarskoe Selo.

Parada Petersburg, 28 Iulie. — Aici a fost la Tarskoe Selo o paradă minunată în onoarea împăratului Wilhelm.

Unitățile care au luat parte formau 72 batalioane, 43 escadroane, 44 baterii și un corp de 1400 cosaci.

Petersburg, 28 Iulie. — Impăratul Wilhelm a conferit generalului Wannowski, ministru de război, ordinul vulturului negru și generalului Obrowski zeful stăruirii major, marea cruce a vulturului roșu cu britanic.

Toți generalii și toți comandanții de regimente au primit decorațiuni.

Vizita și presa franceză Paris, 28 Iulie. — Vorbind de toastrile se s'au schimbat la Peterhoff, „Journal des Débats” zice că nimeni în Franța nu se poate alarma de bunele relații ce există între Germania și Rusia.

Puterile continentului au între ele destule interese comune, mai cu deosebire acela al menținerii păcii, pentru a justifica raporturi internaționale ca cele ce s'au voit să afirme toastrile ridicate la Peterhoff.

Ultime informațiuni

Guvernul și chestia Dobrogei

Călătorie de inspecție

Prefecții de Tulcea și Constanța s'au întreprins o călătorie de inspecție în județele lor. Atât D. Nenitescu cât și D. Luca Ionescu cutreără toate satele din Dobrogea unde se întrețin ca autoritățile civile respective, cu instituțiilor și cu satenii de pe unde trec.

Atitudinea bulgarilor

Maî mult încă, pe cînd chiar locuitorii bulgari primesc foarte bine pe prefecți, autoritățile, compuse numai din bulgari, se poartă foarte prost și îndeamnă pe locuitorii să nu iasă înaintea prefecților, cari zic ei, vin să spioneze pe bulgari și să pedepsească pe acei cari vorbesc în casele lor bulgărește.

Opinia prefecților

Într-o întrevvedere pe care au avut-o D-nii Nenitescu și Luca Ionescu cu D. Sturdza, noii prefecți de Tulcea i-ar fi arătat că în Dobrogea nu se va putea ajunge la un rezultat satisfăcător de cit luându-se măsurile cele mai energice.

Chestia monumentului

Un exemplu îl avem în chestia monumentului din Tulcea. Pe locul unde trebuia să se ridice monumentul în amintirea anexării, un Bulgar zidise o moară și refuza cu orice preț s'o dărîme. Toate intervențiile și rugămintile foștilor prefecți rămăseseră fără rezultat. D. Nenitescu găsi un mijloc mai eficient. D-sa, bazat pe faptul că acest loc aparține statului și că construirea unui monument pe dinlăun este de interes național, a ordonat pompierilor să dărîme moara.

Impăratul Wilhelm a făcut pe soldații să execute o manevră, comandând în limba rusească.

Impăratul și asistat seara la o reprezentație dată la teatrul din Tarskoe Selo.

Parada Petersburg, 28 Iulie. — Aici a fost la Tarskoe Selo o paradă minunată în onoarea împăratului Wilhelm.

Unitățile care au luat parte formau 72 batalioane, 43 escadroane, 44 baterii și un corp de 1400 cosaci.

Petersburg, 28 Iulie. — Impăratul Wilhelm a conferit generalului Wannowski, ministru de război, ordinul vulturului negru și generalului Obrowski zeful stăruirii major, marea cruce a vulturului roșu cu britanic.

Toți generalii și toți comandanții de regimente au primit decorațiuni.

Vizita și presa franceză Paris, 28 Iulie. — Vorbind de toastrile se s'au schimbat la Peterhoff, „Journal des Débats” zice că nimeni în Franța nu se poate alarma de bunele relații ce există între Germania și Rusia.

Puterile continentului au între ele destule interese comune, mai cu deosebire acela al menținerii păcii, pentru a justifica raporturi internaționale ca cele ce s'au voit să afirme toastrile ridicate la Peterhoff.

Ultime informațiuni

Guvernul și chestia Dobrogei

Călătorie de inspecție

Prefecții de Tulcea și Constanța s'au întreprins o călătorie de inspecție în județele lor. Atât D. Nenitescu cât și D. Luca Ionescu cutreără toate satele din Dobrogea unde se întrețin ca autoritățile civile respective, cu instituțiilor și cu satenii de pe unde trec.

Atitudinea bulgarilor

Maî mult încă, pe cînd chiar locuitorii bulgari primesc foarte bine pe prefecți, autoritățile, compuse numai din bulgari, se poartă foarte prost și îndeamnă pe locuitorii să nu iasă înaintea prefecților, cari zic ei, vin să spioneze pe bulgari și să pedepsească pe acei cari vorbesc în casele lor bulgărește.

Opinia prefecților

Într-o întrevvedere pe care au avut-o D-nii Nenitescu și Luca Ionescu cu D. Sturdza, noii prefecți de Tulcea i-ar fi arătat că în Dobrogea nu se va putea ajunge la un rezultat satisfăcător de cit luându-se măsurile cele mai energice.

Chestia monumentului

Un exemplu îl avem în chestia monumentului din Tulcea. Pe locul unde trebuia să se ridice monumentul în amintirea anexării, un Bulgar zidise o moară și refuza cu orice preț s'o dărîme. Toate intervențiile și rugămintile foștilor prefecți rămăseseră fără rezultat. D. Nenitescu găsi un mijloc mai eficient. D-sa, bazat pe faptul că acest loc aparține statului și că construirea unui monument pe dinlăun este de interes național, a ordonat pompierilor să dărîme moara.

Impăratul Wilhelm a făcut pe soldații să execute o manevră, comandând în limba rusească.

Impăratul și asistat seara la o reprezentație dată la teatrul din Tarskoe Selo.

Parada Petersburg, 28 Iulie. — Aici a fost la Tarskoe Selo o paradă minunată în onoarea împăratului Wilhelm.

Unitățile care au luat parte formau 72 batalioane, 43 escadroane, 44 baterii și un corp de 1400 cosaci.

Petersburg, 28 Iulie. — Impăratul Wilhelm a conferit generalului Wannowski, ministru de război, ordinul vulturului negru și generalului Obrowski zeful stăruirii major, marea cruce a vulturului roșu cu britanic.

Toți generalii și toți comandanții de regimente au primit decorațiuni.

Vizita și presa franceză Paris, 28 Iulie. — Vorbind de toastrile se s'au schimbat la Peterhoff, „Journal des Débats” zice că nimeni în Franța nu se poate alarma de bunele relații ce există între Germania și Rusia.

Puterile continentului au între ele destule interese comune, mai cu deosebire acela al menținerii păcii, pentru a justifica raporturi internaționale ca cele ce s'au voit să afirme toastrile ridicate la Peterhoff.

Ultime informațiuni

Guvernul și chestia Dobrogei

Călătorie de inspecție

Prefecții de Tulcea și Constanța s'au întreprins o călătorie de inspecție în județele lor. Atât D. Nenitescu cât și D. Luca Ionescu cutreără toate satele din Dobrogea unde se întrețin ca autoritățile civile respective, cu instituțiilor și cu satenii de pe unde trec.

Atitudinea bulgarilor

Maî mult încă, pe cînd chiar locuitorii bulgari primesc foarte bine pe prefecți, autoritățile, compuse numai din bulgari, se poartă foarte prost și îndeamnă pe locuitorii să nu iasă înaintea prefecților, cari zic ei, vin să spioneze pe bulgari și să pedepsească pe acei cari vorbesc în casele lor bulgărește.

Opinia prefecților

Într-o întrevvedere pe care au avut-o D-nii Nenitescu și Luca Ionescu cu D. Sturdza, noii prefecți de Tulcea i-ar fi arătat că în Dobrogea nu se va putea ajunge la un rezultat satisfăcător de cit luându-se măsurile cele mai energice.

Chestia monumentului

Un exemplu îl avem în chestia monumentului din Tulcea. Pe locul unde trebuia să se ridice monumentul în amintirea anexării, un Bulgar zidise o moară și refuza cu orice preț s'o dărîme. Toate intervențiile și rugămintile foștilor prefecți rămăseseră fără rezultat. D. Nenitescu găsi un mijloc mai eficient. D-sa, bazat pe faptul că acest loc aparține statului și că construirea unui monument pe dinlăun este de interes național, a ordonat pompierilor să dărîme moara.

POIȚA ZIAR. ADEVÉRUL

PAUL MAHALIN

FIICA RAZBUNĂTOARE

Partea întâia

AFACERE CLASATA

III

Rănitul

În același timp, cu mina' d'rapă făcu un gest prin care căuța să îndepărteze o aparițiune amenințătoare, — și din gîtul ei ieși acest strigăt: — Fata din strada Lamartine!

rasierul din Reischoffen. Biata fată se poteoni ca și cum tunetul căzu ar fi căzut la picioarele sale. Oala îi scăpă din mîni. — Fieca din strada Lamartine! repetă el cu o voce răgușită. Apoi din nou: — Da, reluă el, acest păr care are culoarea aurului... acești ochi mari cari cer grație... O recunoște, este Suzana Bloch! Copila își duse mînele la piept: — Dumnezeu meu, l'am auzit bine!... Revinoște pe Suzana Bloch! — Ea vine să mă caute! urmă rănitul. Ea vine să își răzbune! Ea vine să mă ia de guler pentru că să mă tîrîse înaintea judecătorilor! El se ridică de odată pe șezut și făcu să luă un aspect atât de spăimîntător că voiajora se lipi de zid scoțînd o exclamațiune de teroare. — Dar, continuă el, nu volesc să mă ghilotinez! Eu nu sînt asasinul! Nu sînt de cît complicele lui!

fluente agitațiune trecătoare. El alunecă de a lungul zidului și recăzu pe patul său de paie, unde rămase fără simțire... Ochiul lui se închisă. Respirația îi rîchă în piept. Un moment strigă: — Mi' sete!... Aveți milă!... De băut! Tinăra fată rămase acolo, cu gura închisă, picioarele tremurînd în neputință de a vorbi sau lu cra. — Am înebunit? se gîndea ea, ori e acest om aiurează?... Da, acest nume de Suzana Bloch este ai mamei mele și el l'a pronunțat... Este numele aceleia pe care el, ca și toate jurnalele din Paris, o numește „fata din strada Lamartine. Apoi după un minut: — Oh! murmură ea, trebuie să știu... Vreă să știu... Vol știu... Ea luă din nou timbală sa și o umplu cu apă de la fîntînă. În urmă se întoarse în curte, în virful degetelor, cu precauțiune, și trecînd la spatele rănitului, așa ca el să nu o poată vedea, îi dusese ceasca la gură. Rănitul simți apa. Bău cum bea un animal însetat. Pieptul său se dezumflă printr'o suflare de ușurare. — E bună, tot așa de bună, bîguia el, da, e bun bulionul broaștelor... Eu care nu l'am gustat de cînd ploua... pentru ca să evit colic!

El duse mînele sale la abdomen scoțînd un gemăt. — Acum, am colică. Colică de plumb. Plumbul pe cari acești îndrăcoiți Bavareji mi l'au trimis în burtă... Ah! am avut atîntul o stranie idee a mă reangajez pentru durata campaniei! Dar, nu mie frică să văd sfîrșitul! În urmă cu accentul tîrîgînat al foburgianului din Paris: — Da, dar nu mai aveam golganl. Ems. Spa. Hombourg. roșia tot dauna eșea cînd puneam pe negra, — și reciproc. Apoi ca și cum și'ar fi răspuns lui însuși: — Tot una'mi face: ar fi trebuit să cer ce'mi trebuia de la Olimpia și de la Tuluzian... Dacă ar fi îndrăznit să'mi refuze... n'ar fi fost aceasta, de cît pentru a mă împiedica să nu mănînc bucată... o bucată care era prea grea pentru ei. Un tremur scutură corpul său. — Nu voiesc să deschid ochii... De frică să nu zăresc mica figura victimei! În picioare la spatele lui, călătoreea îl întrebă: — S'a întîmplat deci o crimă acolo. Soldatul se agită. — Urechile îmi duduie... sînt frigurile... ori e conștiința mea care

îmi vorbește... Tinăra fată repetă întrebarea sa: — A fost deci o crimă? Fața rănitului trăda în acest moment o violentă suferință — O suferință morală nu mai puțin de cît fizică — și o sudoare re îi inundă fruntea. — Da, murmură el, da a fost o crimă... Dar eu nu am luat parte... Eu nici n'am avut acest gînd... Olimpia ia venit acest gînd criminal și ea l'a inspirat Tuluzianului... Călătoreea întrebă: — Cine e această Oimpiie? — Eh! Olimpia Mignard, amanta mea. — Și cel'alt Tuluzianul? Muribundul avu un gest de oboșală. Încecă să vorbească, dar nu putu. Tinăra fată avu o exclamație de mînie. Privirea sa urmărea cu neliniște progresesele vizibile șle slabiciunei rănitului... Ea se gîndea: — El o să moară și n'am aflat încă destul. Un spasnă coprîns pe nenorocit, care cerea cu o voce slabă. — De băut! O rază de speranță trecu prin ochii fetel. E! luă un flacon din sacul său și umplu ceasca cu vin, pe care o puse între degetele tremurînde ale muribundului. Acesta vărsă o par-

te din ceașcă, înainte de a ajunge la gură, căci miserabila se mîna tremura de'îl făcea mila. În fine cu mare greutate duse ceașca la gură și bău. O roșeață se ivi bruscă pe obraji săi. Începu să vorbească, vocea' l'era mai întărită. Numai era se făcea ecoul tuturor gîndurilor, fără legătură și fără sfîrșit, cari se ciocneau în creierul său: — Toți medicii sînt măgaril... ta, măgaril adevărat, pe legea mea N'au putut cădea de acord, e dol, că a fos otrăvire! o otrăvire! Frumoașă nenorocită!... da, dar cum!... Iată enigma, o domnilor de la Fakultate!... Dacă ați fi cercetat, ați fi văzut în dosul urechei Suzanei Bloch sub părul ei blond... Călătoreea îl întrebă: — Ce era deci sub acest păr? Era o împunsătură aproape imperceptibilă... Un punct roșu pe carnea albă... aproape ca un virf de ac... — O împunsătură!... — Da, dar care străbătea pînă la creier... Acul de aur al Olimpiei, pe le gaa mea!

Nenorocitul de mine! strigă el, când ceasul bătu șase, ce mă fac eu! Ghețele încă nu erau. Pentru un moment îi veni ideea să se sinucidă... în alt moment să se răzbuie pe amicul său trădător.

El se trânti din nou pe pat, băgă capul sub perină și rămase așa, ca trântit, în nesimțire, fără să facă vre'o mișcare, neștiind unde se găsește și ce să petreacă.

De odată în tăcerea șerel se auzi că cineva bate în ușă, încet, nehotărât. — Îi sparg capul miserabilului, îi trece prin cap dacă va îndrăzni numai să intre ca ghețele!

Hadgi Petre cu ochii aprinși, cu pumnii ridicăți deasupra capului, aștepta intrarea lui Vlad. El își uitase că singur se închisese cu cheia. Bătăia în ușă se repetă de astă dată mai puternică și o voce întrebă: „ești acasă, se poate să intru?”

— „Du-te la mama dracului, să nu te văd, că-ți sparg capul... nu răspund de mine... răciți el furios.

— Rămii sănătos stănci, și Domnul să te orte! se auzi din nou din afară. Hadgi Petre de odată recunoscu această voce; el deschise repede ușa, se aruncă afară... însă era târziu: Anicuța dispăruse...

Din oada lui Hadgi Petre se auzi de o dată un țipăt cu un plîns, și din nou liniște acoperi totul... aproape în convulsioni, el își rupes părul de pe cap și chema moartea, dar moartea nu venea. Această onorabilă persoană cum are de obicei o viață tocmai atunci când nu e chemată.

Ce s'a întâmplat pe urmă, când pe la ceasurile două după miezul nopții, sosi în sfârșit, fericitul, dar usurat și închis, (trecură bine examenele) lasă să-i închipuiească singur cititorul.

St. Basarabeanu.

MODE

Pălărie de orăș

Formă de toacă, din pânză verde deschis: de o parte fundă de velur negru și garnitură de pene negre.

Laura.

Spectacole

Grădina Hugo. — Teatrul de varietăți. În timp de ploaie, în sala Hugo. Grădina centrală. — Concert dat de orchestra D. Dinicu. Grădina Lukianoff, strada Cimpineanu. — În fie-care seară teatrul de varietăți. Trupa Nouă. În timp de ploaie reprezentația se dă în fosta sală Orfeu. Grădina Reșca. — Direcțiunea D-lui Sionim Petrescu. În fie-care seară reprezentații variate a la Koster & Biald din New-York, teatru, gimnastică, dansuri, concerturi și pantomime. Trupa se compune din artiști de concert și pictor instantaneu. Vor fi apoi tablouri variate, între care de remarcată galeria maestrilor moderni, cu costume, decorațiuni și alte multe lucruri demne de văzut. Prefurările locurilor: Loja 10 lei; Stal 12 lei; Stal II 10 lei; militarii și copiii plătesc jumătate.

Premii noi de vacanță

Seria a opta

Astăzi expiră termenul pentru bonul de premii din seria a șaptea.

Punem deci ca începere de astăzi la dispoziția cetitorilor o a opta serie de premii.

Atragem tot odată atențiunea că primele 8 fascicule din publicația „Tableaux célèbres” sînt cu totul epuizate. Cuponul premiilor anunțate mai jos este valabil pînă la 1 August inclusiv.

Dăm aci și lista premiilor: Fascicula a 9-a din publicațiunea „Tableaux célèbres” cuprinde următoarele reproducțiuni după tablouri: Cheta în biserica, de Knorr. O dimineață de iarnă la fară, de Ch. Curan.

Pescuitul de crevele la Scheveningen, de E. I. Bloiners. Pe malul râului Marna, de Scalbert. Noua mamă, de Weisor.

Jocul Endymion, de John Harper. Pionia, de L. Knaus. Templarul de la fară, de Amberg.

În convalescență, de Carpentier. Grădina de palmieri la Spa, de Nicolet. Un sfârșit de vară, de K. Collin. Ghioțarea, de F. Vinea.

Jocul șpaniol „Fandango”, de Albert Kindler. Bata, de Adrien Moreau. Fatma, N. Siehel.

Pravalia bărbierului, de Benjamin Vautier. Toate aceste tablouri sînt unite în fasc. a 8-a și se oferă cetitorilor cu 0.45 bani, prezintănd bonul de mai jos.

Alte volume oferite ca premii, nemerite pentru sezonul de vilegiatură: Nicolas Notovich, L'empereur Alexandre III et son entourage; în loc de 3.50 se dă cu bani 0.90

Victor Tissot, Aventures de corps de garde. Scènes de la vie militaire en Prusse. În loc de lei 5 se dă cu lei 2

Paul Gimisty, Un petit ménage, un volum cu multe ilustrațiuni. În loc de lei 3.50 se dă cu lei 1.75

Louis Jacoliot, Histoire naturelle et sociale de l'humanité; Vol. I. — La gîneșe de la terre et de l'homme, 1 vol. în 8 elzévir, în loc de 8 lei se dă cu lei 5

Vol. II. — Le monde primitif. Les premiers hommes, 1 volum în 8 elzévir, în loc de 8 lei se dă cu lei 5

Le comte d'Hérison. Un drame royal, în loc de 3.50 se dă cu b. 0.80

René de Pont Jest. Le fleuve des perles, un vol. de 400 pagini, cu 127 desene după natură reprezentînd viața chinăzilor. În loc de 3.50 se dă cu lei 1.75

Péris Sangnier. En vacances, un volum cu multe ilustrațiuni, în loc de 3.50 se dă cu bani 0.80

Albert Verly. Le général Boulanger et la conspiration monarchique, în loc de 3.50 se dă cu bani 0.80

Albert Millaud. Les petites comédies de la politique. În loc de 3.50 se dă cu bani 0.75

Armand Silvestre. Noël joyeux, un volum luxos în 4° ilustrat cu nudiță, de celebrul scriitor Armand Silvestre, (numai cite-va sute de exemplare), în loc de 5 lei se dă cu lei 2.25

Dubois. La médecine nouvelle, uvrăgiu indispensabil în fie ce familie, în loc de lei 2.90.

Le tout savoir universel, répertoire des renseignements utiles et des connaissances pratiques, un volum de aproape 600 pagini, în loc de lei 2 se dă cu lei 1.25

Cetitorii din provincie trebuie să adauge la costul indicat în dreptul fiecărui premii 10 la sută din valoarea nominală nu din cea redusă, ca plată pentru porto.

Expedițiunea se face pe riscul adresantului.

Prezintarea bonului de mai jos să atășarea lui la mandatul postal este obligatorie; alt-fel nu se liberează premii.

Doritorii de a nu-și lăsa pachetul expus la pierdere îl pot recomanda, adăugînd pentru aceasta 25 bani.

Premiu pentru cititorul „ADEVÉRULUI”

No. 2899

Acest bon detașat și expediat Administrației știrilor noastre dă drept la premii și este valabil pînă la 5 August inclusiv.

Biblioteca nouă ilustrată

a 25 bani volumul

Atragem deosebită atențiune cititorilor asupra acestei biblioteci ieftine, tipărită cu îngrijire, pe hîrtie bună, și care nu costă de cît 25 bani volumul. Volumele apărute sînt:

Jules Mary. Amour d'enfant, amour d'homme, un volum de 123 pagini 25 bani.

X. de Maistre. La jeune Sibériene un volum pe 180 pagini. 25 bani.

CALAUZE

Pentru sezonul de vilegiatură se pot găsi în Sala noastră de depesă Căldușe Baedeker pentru voiaju cu prețuri marcate fără vre un adaus de porto sau ama.

Baedeker Londres cu 4 hărți și 21 planuri lei 7.50

Baedeker Suisse cu 47 hărți și 12 vederi lei 10.

Baedeker Allemagne du Sud et Austriche cu 28 planuri de orașe lei 10.

Baedeker Allemagne du Nord cu 18 hărți și 28 planuri de orașe lei 6.25

Baedeker Paris et ses environs cu 12 hărți și 21 planuri lei 7.50

Baedeker Suede et Norvege cu 25 hărți, 12 planuri de orașe și la fine un mic manual de conversații francezo-Danezo-norvegien-suedeze lei 9.

Baedeker Bords du Rhin, cu 44 hărți, 24 planuri și diferite alte vederi lei 7.50

Baedeker Belgique et Hollande cu 13 hărți, 21 planuri de orașe și mai multe planuri de muzee lei 7.50.

Baedeker Italie centrale cu 10 hărți, 31 planuri de orașe, 1 vedere a Romei, vederea Forumului Roman și altele lei 7.50.

Baedeker Italie Septentrionale cu 24 hărți, și 27 planuri lei 10.

Noutăți științifice

Astăzi am primit în sala noastră următoarele noutăți:

Victor Basch Essai critique sur l'esthétique de Kant. Collection historique des grands philosophes Lei 10.

Th. Ribot L'évolution des idées générales Lei 5.

Max Nordau Psycho-Physiologie ou génie et talent Lei 2.50.

F. Appy Trois milliards de français ou la solution des questions politiques, sociales, philanthropiques et de population Lei 5.

Fournier de Flaix L'impôt dans les diverses civilisations Lei 7.50.

Frédéric Dillaye La pratique en Photographie Lei 4.

Frédéric Dillaye Les nouveautés photographiques Lei 2.

Louis Defert L'enfant et l'adolescent dans la société Lei 2.

James Filles Principes de dressage et d'équitation, un volum de 450 pagini și cu multe ilustrațiuni Lei 12.

Leon Say Finances publiques, Liberté u commerce Lei 8.

Bibliografie

Monografia institutului de credit „Albina” (1872 — 1897). Un vol. de 240 pagini. Sibiu, editura institutului „Albina”.

A apărut o broșură intitulată „Assasinații Ana Simion”, de D. Cazakoff.

D. Cazakoff descrie cu de amănuntul crima din Bulgaria și dovedește complicitatea prietului Ferdinand.

Broșura se găsește de vânzare la autor, strada Stavropoleos No. 2, și la toate librăriile.

Inceputul limbii franceze, de A. Patrognat. Un volum în 8 de 100 pagini. 2 lei exemplarul.

Gramatica elementară a limbii latine, pentru clasa I liceală de Ion Grama, profesor la Sf. Sava. Editura librăriei Socec & Comp. Un vol. în 8 de 212 pagini. Prețul 2.50.

Aflăm că librăria Filip Lazăr (Craiova) a pus sub tipar renumita carte a lui Fridrich Nansen: Spre Polul Nord. În întineric și gheață veșnică, tradusă de D. B. Marian.

Poeziile unei regine. — Un elegant volum de poezii, traduse după Garmen Sylva, de către D. Ilie Ighel Deleanu.

Aceasta e prima traducțiune în romîneste. Volumul 3 lei.

MELEDIC Cea mai bună apă minerală de masă. ÎNȘTIINȚARE

În urma învinsării D-lui președinte al tribunalului Ilfov șefia II-a civilo-corecțională cu adresa No. 11126 și conform jurnalului încheiat tot de acel tribunal sub No. 2773 și 2781 din 1897 se aduce la cunoștință generală că în ziua de 2 Septembrie 1897 orele 11 dim. se va ține licitație în pretoriul tribunalului Ilfov pentru darea spre țiere a pădurii de pe moșia Grevedia-Mare ce aparține de comuna Grevedia-Mare din județul Vlașca, plasa Neajlov-Clavacioc averea moștenitorilor defunctului C. Adam.

Pădurea se compune din 3 trupuri și se dă spre țiere afară de zăvoae și pădurea de anin.

Condițiunile se pot vedea în regulamentul pentru exploatarea pădurilor pe perioadă cu începere de la 1 Septembrie 1896, publicat în Monitorul oficial No. 80 din 11 Iulie 1896. Art. No. 2, 3, 4, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 43, 46, 47. 1894-12

Institutul de Domnișoare „POMPILIAN” 64-66 CALEA RAHOVEI 64-66 — BUCUREȘTI —

Cursuri de Instrucțiune și Educațiune. „Liceu clasic și real”. (Autorizat de onor. minister al instrucțiunii publice No. 8169, 7 Octombrie 1896).

Cursuri de desen, pictură, muzică, declamațiune, etc.

DIRIGIAT DE D-ra C. POMPILIAN

licențiată în științele matematice de la București și Paris (Sorbona).

Primează elevi interne, semi-interne și externe.

Condițiuni avantajate pentru fiicele de profesorii, funcționarii și militari. 1892-15

LICEUL MODERN DE FETE

Internat și externat, reautorizat prin ord. No. 6947/96 cu Grădina de copii, Curs primar, Curs de liceu complet după programa Statului și Cursuri facultative. Buna conducere a făcut ca la examenul din Iunie trecut nici o elevă n'a rămas repetentă, deși unele au dat examen la Șteț, altele în onor. Minister. Nouă și terminat c. 7-a și s'a înscris la bacalaureat.

Elevete de cursul primar s'au liceal după programa Statului trebuiesc negreșit înscrise înainte de 20 Septembrie, cînd se va deschide lista Ministerului.

Directoarea, Maria Eniu Băltănu 1579-15 București, Calea Moșilor No. 162.

Doctor BARDESCU

MEDIC, SPITALUL FILANTROPIA

Cu începere de la 20 Iulie se adă la SINAIA HOTEL REGAL 1592-5

PUBLICAȚIE

Se aduce la cunoștință generală că în ziua de 14 August a. c. se va ține licitație publică la D. advocat Ștefan Meitani, intrarea Velter Mărcineanu No. 2 în București pentru închirierea fabricii de spirit „Olympia” situată în comuna Broșteni-Noul plasa Cîmpului jud. Ialomița pe termen de 5 ani, săd pe termenul ce se va conveni în ziua licitațiunii.

Pentru a fi admis la licitațiune se va depune o garanție provizorie de 2000 lei, iar garanția definitivă va fi jumătate din chiria.

Informațiile se pot lua în toate zilele la sus zisa adresă de la orele 8—11. 1610-16

Doct. STERIAN

După o lungă practică în spitalele Eforiei și Brîncovenesc, fost intern al D-lui Kalladeru, anunță pe onor. sa clientelă că s'a stabilit în Bulevardul Neagrărit 4 bis, și dă consultațiuni de boale interne, boale de piept, stomac, rinichi și boale venerice, pe cari le tratează cu succes sigur, dacă nu sînt prea înaintate; în zilele: Mercuri, Vineri, Simbătă, Duminecă de la 4—7 p. m. 1601-30

De închiriat

la Sf. Dumitru anul cor. localul soc. „Unirea constructorilor romîni” situate pe Bulev. Maria, compus din mai multe prăvălii, pivniți mari, și un salon mare p. baluri, nușt etc.

Licitația se va ține în ziua de 3 August cor. orele 9 a. m. în localul societății. 1604-10

AVIS. Avem onoare a înștiința pe numeroșii noștri clienți că toate produsele fabricii noastre se găsește spre vânzare și la librăria D-lor Storck & Muller din SINAIA cu aceleași prețuri ca și în depositul nostru din București. „STELLA” Fabrică de Săpun, parfumării și luminări de stearină. 1623-6

PRIMA FABRICA AMERICANA DE PALĂRII recunoscută ca cele mai bune durabile și elegante Se vinde cu unuic preț de — LEI 20 LEI — la singurul repres. în România SIGMUND PRAGER Calcea Victoriei, No. 9 București 874-13

GRAND Hotel Union BUUREȘTI. Situat în cea mai frumoasă pozițiune a capitalei. Aranjat și mobilat cu totul din nou trezind de la 1 Martie cor. sub o nouă administrațiune oferă D-lor voiajori, camere de la 2 lei în sus. Tramway și Trameau în fața Hotelului. Doctorul S. ERlich Special în maladii interne STR. GABROVENI, 22 Consultațiuni 2—4 p. m. 1599-25

INSTITUTUL DE DOMNIȘOARE „BOLINTINEANU” sub direcțiunea D-nei MARIA ANGELESCU — București — Șoseaua Jilava. Liceu și cursuri primare cu internat și externat. Inscrisurile încep la 15 August. Informațiuni se pot da la cerere. 1594-4

Anunțiu. Societatea Noului Tramway, dorește a cumpăra prin contract: 125 vagoane ozăz, 600000 kgr. fin, 8000000 kgr. paie. Doritorii sînt rugați a adresa ofertele la Direcțiunea Noului Tramway, București, str. Teilor No. 254. gr. ad. 1594-4

Dr. A. BARASCH de la Facultatea de medicină din Paris Fost elev al profes. Fournier Consult. pentru bote interne, bote de piele și sifilitice de la 2—4 p. m. CALEA VICTORIEI 93 (colț cu str. Fintinel) 1601

Dr. A. BARASCH SUB DIRECȚIUNEA D-LUI M. MUREȘEANU Strada Știrbei-Vodă, No. 37. București Cursuri primare și secundare complete. Preparațiuni de bacalaureat, școala militară și școala de poduri și șosele. Reautorizat conform regulamentului, eliberează certificate valabile pentru bacalaureat, școala militară, etc. Cursurile încep la 1 Septembrie 1897, iar preparațiunile pentru conigenți la 20 August. Anul acesta am înființat pe lângă cele 4 clase locale și cursul superior complet. Doamna Maria de Kapri, ca și mai înainte se ocupă cu aceluși sfîrșit de copii înredințați acestui Institut, care mulțumită muncii sale oneste și neobosite a putut ajunge la buna sa reputațiune de astăzi.

De vânzare în loturi. Terenul situat în vecinătatea imediată cu gara și orașul Ploești de pe moșia Tatarani. Acest teren, care se vinde cu metrul pătrat, oferă prin situațiunea sa favorabilă avuțiune extraordinare pentru instalațiunea diferitelor stabilimente industriale și comerciale, clădiri de case, magazii, grădini și altele; avînd și isvoare abundențe de apă potabilă. Informațiuni se pot lua la conacul moșiei, și la Domnul G. C. Dobrescu, avocat la Ploești. 1580-30

De vânzare locul din strada Berzei No. 119, fără nici o sarcină; prețul foarte convenabil, Doritorii sînt rugați a nu lua în considerațiune alte informațiuni, de cît numai de la N. Atanasiu, strada Vădrescu I No. 35, în dosul gîră de nord singurul cu care se poate tranză. 1580-30

FOIȚA ZIAR „ADEVÉRUL”

— 101 —

PIERRE DECOURCELLE

COPIII PARASITI Partea a III-a

TRASURA DE UNIRE

IV

Căutarea copilului din floră Se uită sub pat. Aci dădu de un geamantan mic. Îl scoase afară. Era ușor. Era să-l deschidă. Era încurcat. Căută cu ochii o uneltă cu care să-l spargă broasca. De o dată se ridică în sus. Impiuse cufărul departe de el. Era foarte palid. Se apropiere de Claudinet și îi zise. — Ce facem noi e rău. — Pentru ce? — Vrem să punem mîna pe hărțile acelea... — Dacă al trebuință de ele... — Dar cînd lei ce nu e al tău, faci o hoție. — Hoție?

Copiii se uită unul la altul. Nu știu nici unul ce să zică. Claudinet își aduse aminte de cîte ori luase bunul altora din indemnul lui La Limace care îi porunceă să ia sub cuvînt că le trebuia. Se roși de rușine. Acum avea conștiință de răul ce făcuse. Cu toate acestea cînd văzu fața tristă a lui Fanfan înțelese că el avea mare interes să ia scrisorile a-acelea, că suferea de piedica ce o-nestitatea sa punea realizării dorinței sale. Zise: — Mi-ai spus că ai trebuință de portofoliu... — Da. — Ziceai că vrei un mal să vezi ce e în el. — Da. — Cînd vezi ceva nu furi. — Așa e. — Și pe urmă portofoliul nu e al unchiului meu. — Al dreptate. — Poate că și el l'a furat... — De sigur... — Și tu dacă cunoști pe persoana al cui e, ori de vei cunoaște o vreo dată, vei putea-o ajuta să intre în stăpînirea fiucărului său. Va să zică ce faci tu nu e hoție. Fanfan se codea. Ideia lui Claudinet parcă i se părea dreaptă.

— Dar geamantanul e încurtat, zise el. Claudinet se uită la geamantan. Zise de odată: — E încurtat în față dar balamalele de la spate sînt stricate. Fanfan se uită repede. Era adevărat. Claudinet căscase puțin capucul. Se uită înăuntru. Strigă: — Da, da, portofoliul e înăuntru! Atunci Claudinet din dragoste pentru amicul său pe care îl vedea zăpăcit de tot, viri mîna și scoase portofoliul. I-l întinse zicîndu-i: — Na, eu l-am luat tu. Fanfan nu întinse mîna. Nu-l venea să-l ia. Dar gîndul că scrisorile din portofoliu interesau pe femeea pe care o adora ca pe o mamă, care îl iubise, îl îngrijise, îl îndemnă să puie mîna pe el. Îl luă. Se afla în el vre-o două-zeci de scrisori. Se uită la ele. Nu înțelegea ce conțineau. Abia știa să citească. Căuta un nume. Toate erau iscălitte cu numele Carmen. Pe plic scria: — D-lui căpitan d'Alboize. De o dată în corpul scrisorilor

văzu un nume Elena! Simți un fior prin tot corpul. — Elena! îngîmă el. Tot Elena o chiamă și pe dama cea bună, Elena de Penhoet! Era alb la față. Mai căută să vadă de nu dă de numele de familie. Nu găsi nimic. De o dată, repede fără să zică o vorbă, ca și cum s'ar fi supus unei inspirații, luă pachetul de scrisori și descusînd un colț de la saltea pe care dormea Claudinet, îl viri adînc acolo. Zise: — Intîi mă voi gîndi ce e de făcut cu ele și pe urmă vom vedea. Dar cel puțin nimeni nu se va putea servi cu ele pînă voi nu afla interes dacă binefăcătoreea mea nu are să le albă. Claudinet zîmbi. Îi zise: — Vezi că am făcut bine! Fanfan rămase turburat. Seara La Limace, Zefirina și I-sidor se întoarseră. Erau beți. Nu văzură ca Fanfan era galben de tot la față. Nu lauziră îngîmînd noaptea în vis — Tot am furat! Am furat! VI Calvarul Focul de la Moisselles fusese puțin important.

Fusese atribuit unei imprudențe. Nu căută nimeni pe vinovați. Pagubele materiale nu fuseseră mări. — În salon doar mobilele suferiseră. Albumul nu fusese atins. Aceasta fu mare fericire pentru Elena. Ținea lu el ca la lucrul cel mai prețios ce îi rămînea. Durerea o doboră. Ramon era în Franța. Fusese lîngă ea. O scăpase de la moarte și pierise apoi fără să o recunoască. Și pe cînd Paul căuta pe fugară ea rămăsese în prada unei nespuse și crude emoții. Îi iubea încă mult pe Ramon. Și el trebuia să sufere ca și ea. Îl cunoștea. Dar dacă suferea, va să zică tot o iubea. Inimile erau tot inimă. Se iubeau ca și cînd născuse ea pe Fanfan... Fanfan! Își văzuse copilul, îl rejosise... Acum nu se mai putea îndoi. Recunoșterea castelului toate amănuntule ce dăduse, dovedeau că era el. De aceea simțise atîta simpatie pentru el. Și, ca o rafinare de cruzime,

șoarta i-l lua iar tocmai cînd îl găsisse. Cum văzuse că a pierit înștiințase pe comandant. Acesta pusesese să-l caute îndată. De geaba. Nimeni nu-l văzuse. Nu puteau învinovați pe nimeni că-l răpise. Nu se văzuse nici un om prin prejur. În aceiași zi servitoarea veni să spuie că i se furase un ceasornic din odale și cite-va scule mici ce avea. Elena constată că și ei îi lipseau mai multe lucruri prețioase... Biata femeie rugă pe servitoare să nu mai spuie la nimeni de furtul ce suferise. Îi plăti ce-i pierise. Cînd rămase singură, începu să plîngă. Fiul său. Copilul acela cu privirea așa de dulce, de limpede, cu zîmbetul sincer era un nerecunoșător, un prefăcut un hoț. Ce bine izbutise Ramon! Îl făcuse hoț! Copilul fusese atins de vițiu. Era perdut. Nici mîngîierile ei nici iubirea ce-i arătase nimic nu-l îndecase. (Va urma)

